

JUDr. Petr Voříšek, Ph.D., LL.M., advokát

zapsaný v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou pod č. 09535

IČO: 66253276; sídlo: Přístavní 321/14, Praha 7, PSČ: 170 00

tel.: +420 266 790 530; fax: +420 266 790 531

bankovní spojení č.ú.: 666312/0800, vedený u České spořitelny, a.s.

V Praze dne 2. října 2024

Datovou schránkou

Krajskému soudu v Ústí nad Labem

Národního odboje 1274

400 92 Ústí nad Labem

ke sp. zn. 141 A 20/2024

Žalobce: **Krajina budoucnosti, z.s.**
IČO: 19718837
se sídlem: Luční 262, 431 59 Vysoká Pec

Žalovaný: **Ministerstvo životního prostředí**
IČO: 00164801
se sídlem: Vršovická 1442/65, Vršovice, 10000 Praha 10

**Osoba
zúčastněná na řízení:** **Severní energetická a.s.**
IČO: 28677986
se sídlem: Václava Řezáče 315, 434 01 Most
zapsaná v oddílu B, vložce 1986, obchodního rejstříku vedeného
Krajským soudem v Ústí nad Labem

zastoupena: **JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D., LL.M., advokátem**
zapsaným v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní
komorou pod č. 09535
IČO: 66253276
se sídlem: Přístavní 321/14, 170 00 Praha 7

Vyjádření Osoby zúčastněné na řízení k žalobě

Přílohy: *Podle textu*

Obsah

I.	Procesní situace	3
II.	Stručné shrnutí obsahu Žaloby	4
III.	Nedostatek aktivní (procesní) legitimace Žalobce, příp. nepřipustnost Žaloby	6
III.1	Obecně k podmínkám aktivní (procesní) legitimace Žalobce a připustnosti Žaloby	6
III.2	Shrnutí základních rozhodných skutečností týkajících se aktivní (procesní) legitimace Žalobce a připustnosti Žaloby	8
III.3	Zjevná manipulace s podporující podpisovou listinou, resp. její následné doplnění o chybějící podstatnou náležitost	10
III.4	Závěr o nedostatku aktivní (procesní) legitimace Žalobce, příp. nepřipustnosti Žaloby a důsledky s tím spojené	10
III.5	Nedostatek aktivní legitimace Žalobce k podání Žaloby směřující proti výrokům č. 1. a 2. Napadeného rozhodnutí	11
III.6	Vyjádření k jednotlivým žalobním bodům z důvodu procesní opatrnosti	11
IV.	K Námitce č. 1	12
IV.1	Ke kritériím přezkoumatelnosti rozhodnutí	12
IV.2	Námítky Žalobce byly řádně vypořádány	14
V.	K Námitce č. 2	17
V.1	Správnost zařazení Záměru pod bod 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA	17
V.2	Otázka správnosti zařazení záměru pod bod 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA není v poměrech dané věci podstatná	18
VI.	K Námitce č. 3	20
VI.1	Cíl zjišťovacího řízení a zjevná irelevance řady dílčích námitek Žalobce	20
VI.2	Ke koncepci (obsahu) Záměru	21
VI.3	K podkladům rozhodnutí správních orgánů	24
VI.4	Vypořádání námitek Žalobce ze strany správních orgánů	25
VI.5	K námitkám Žalobce týkajícím se sanace zbytkové jámy a hydrikové rekultivace	25
VI.5.1	<i>K dílčím námitkám Žalobce týkajícím se vlivu na jakost vody</i>	<i>26</i>
VI.5.2	<i>K Žalobcem předloženému protokolu o zkoušce ze dne 16. 8. 2023</i>	<i>31</i>
VI.5.3	<i>K Žalobcem předloženému přípisu ČIŽP</i>	<i>33</i>
VI.5.4	<i>Závěry správních orgánů týkající se vlivu Záměru na povrchové a podzemní vody</i>	<i>33</i>
VI.5.5	<i>K dalším důkazním návrhům Žalobce</i>	<i>34</i>
VI.6	Závěr ohledně Námitky č. 3	34
VII.	K Námitce č. 4	34
VIII.	K Námitce č. 5	36
IX.	K Námitce č. 6	38
IX.1	K tvrzeným dopadům Záměru na kvalitu vody	39
IX.2	K tvrzeným dopadům Záměru na kvalitu ovzduší	39
IX.3	K ostatním dílčím námitkám Žalobce	42
X.	K Námitce č. 7	42
XI.	K Námitce č. 8	44
XII.	Shrnutí	44
XIII.	Návrh Osoby zúčastněné na řízení	47

I. Procesní situace

1. Žalobce podal u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 28. 8. 2024 žalobu (dále jen „**Žaloba**“), o níž je u tohoto soudu vedeno řízení pod sp. zn. 141 A 20/2024, a kterou se Žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Žalovaného č.j. MZP/2024/624, ze dne 11. 6. 2024 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), jímž Žalovaný:
 - (i) podle § 92 odst. 1 SŘ¹ zamítl jako nepřipustné odvolání paní Jany Violy Kolářové, DiS., proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „**Úřad ÚK**“), č.j. KUUK/012487/2024, ze dne 15. 2. 2024 (dále jen „**Rozhodnutí KÚÚK**“), jímž Úřad ÚK ukončil zjišťovací řízení podle § 7 odst. 6 Zákona EIA² týkající se záměru „*Ekologická obnova lomu ČSA*“³ (dále též jen „**Záměr**“) s tím, že tento Záměr nemá významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle Zákona EIA (výrok č. 1. Napadeného rozhodnutí);
 - (ii) podle § 92 odst. 1 SŘ zamítl jako nepřipustné odvolání pana Ing. Petra Skalky proti Rozhodnutí KÚÚK (výrok č. 2. Napadeného rozhodnutí); a
 - (iii) podle § 90 odst. 5 SŘ zamítl podané odvolání Žalobce proti Rozhodnutí KÚÚK a potvrdil jej (výrok č. 3. Napadeného rozhodnutí).
2. Na základě přípisu Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 141 A 20/2024-35, ze dne 30. 8. 2024 (dále jen „**Přípis**“), doručeného Osobě zúčastněné na řízení dne 2. 9. 2024, Osoba zúčastněná na řízení soudu v souladu s ustanovením § 34 odst. 1 SŘS sdělila, že v řízení o Žalobě bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.
3. Přípisem Krajský soud v Ústí nad Labem zároveň Osobě zúčastněné na řízení sdělil, že k Žalobě se může vyjádřit ve lhůtě jednoho měsíce od doručení Přípisu.
4. Osoba zúčastněná na řízení tímto ve lhůtě stanovené Přípisem předkládá soudu své vyjádření k Žalobě.

¹ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**SŘ**“).

² Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Zákon EIA**“).

³ V podobě aktualizace Souhrnného plánu sanace a rekultivace (dále jen „**SPSaR**“) povrchového hnědouhelného dolu „*Lom Československé armády*“ (dále jen „**Lom ČSA**“), spočívající především ve stanovení jádrové zóny o výměře cca 1 230 ha, zahrnující převážně doposud nezrekultivované území Lomu ČSA s identifikovanými cennými lokalitami z hlediska ochrany přírody a zvláštní druhové ochrany (dále též jen „**Jádrová zóna**“), přičemž tato Jádrová zóna bude vyhlášena národní přírodní památkou (dále jen „**NPP**“) a rekultivována přírodě blízkou obnovou těžbou narušeného území (tzv. přirozenou sukcesí či obnovou), tj. v zásadě ponecháním území Jádrové zóny (s využitím managementu NPP) spontánním přírodním a geomorfologickým procesům bez výrazných technických zásahů a biologické rekultivace. Signifikantní změnou je přitom změna v hydrické rekultivaci území nacházejícího se v Jádrové zóně v podobě vlastního způsobu zatopení zbytkové jámy, jehož zdrojem mají být výhradně přirozené přítoky z vlastního povodí Lomu ČSA. Záměr byl Úřadu ÚK notifikován prostřednictvím „*[O]známení záměru podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, zpracované v rozsahu podle přílohy č. 3 zákona č. 100/2001 Sb.*“, vypracovaného Ing. Ivou Vrátnou EKOLINE (dále též jen „**Zpracovatel**“), v prosinci roku 2023 (dále též jen „**Oznámení Záměru**“).

II. Stručné shrnutí obsahu Žaloby

5. Žalobce brojí nejen proti Napadenému rozhodnutí, nýbrž i proti Rozhodnutí KÚÚK, kdy požaduje zrušení obou těchto rozhodnutí pro nezákonnost, nepřezkoumatelnost, podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, a rovněž proto, že skutkový stav věci vyžaduje zásadní doplnění.⁴
6. Žalobce v Žalobě prezentuje následující námitky (žalobní body) směřující proti Napadenému rozhodnutí, resp. Rozhodnutí KÚÚK.
 - (i) Podle názoru Žalobce trpí Napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek odůvodnění, neboť Žalovaný nevzal v potaz (nevypověděl) doplnění odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK, které Žalobce učinil svým podáním ze dne 8. 4. 2024 (dále též jen „**Námitka č. 1**“).⁵
 - (ii) Žalobce dále nesouhlasí se zařazením Záměru do bodu 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA („[R]estrukturalizace pozemků v krajině a záměry využití neobdělávané půdy nebo polopřírodních území k intenzivnímu zemědělskému využívání na ploše od stanoveného limitu“), neboť v daném případě Záměr nepočítá s žádným intenzivním zemědělským využitím předmětného území (ani s jinými úpravami) - (dále též jen „**Námitka č. 2**“).⁶
 - (iii) Žalobce zároveň vyjadřuje svůj nesouhlas s výrokem Rozhodnutí KÚÚK (potvrzený výrokem č. 3 Napadeného rozhodnutí), podle něhož Záměr nemá významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle Zákonu EIA. Žalobce odmítá stěžejní principy Záměru (aplikaci přírodě blízké obnovy těžbou narušeného území, tzv. přirozené sukcese) a prezentuje své přesvědčení, že Záměr přinese výrazný negativní vliv na životní prostředí, neboť se má jednat o prostou konzervaci devastace rozsáhlého území po povrchové těžbě uhlí. Žalobce pak v uvedené souvislosti poukazuje zejména na údajnou problematickou kvalitu vody v dotčeném území (v napouštěné zbytkové jámě), a to především v důsledku mísení povrchové vody s podzemními důlními vodami a v důsledku tvrzené nadměrné eutrofizace (dále též jen „**Námitka č. 3**“).⁷
 - (iv) Žalobce dále namítá, že v daném případě nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci v důsledku absence účasti České inspekce životního prostředí (dále jen „**ČIŽP**“) v řízení. Podle přesvědčení Žalobce nebylo s ČIŽP chybně jednáno jako s účastníkem řízení, a to ačkoli v době uveřejnění Záměru (20. 12. 2023) byla ČIŽP

⁴ Odkazující přitom na ustanovení § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**SŘS**“), a ustanovení § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) SŘS.

⁵ V podrobnostech srov. čl. III. Žaloby.

⁶ V podrobnostech srov. čl. IV. Žaloby.

⁷ V podrobnostech srov. čl. V. Žaloby.

dotčeným orgánem v procesu posuzování vlivů na životní prostředí (dále též jen „**Námitka č. 4**“).⁸

- (v) Žalobce pak prezentuje též další důvod tvrzené nepřezkoumatelnosti Napadeného rozhodnutí, když podle jeho názoru se Úřad ÚK zcela vyhnul námitce Žalobce ohledně rozporu Záměru s ústavně garantovaným právem na příznivé životní prostředí podle Čl. 35 Listiny⁹ a Žalovaný toto jeho pochybení nenapravit (dále též jen „**Námitka č. 5**“).¹⁰
- (vi) V návaznosti na Námitku č. 5 pak Žalobce ve svém dalším žalobním bodu namítá, že Záměr flagrantně porušuje ústavně garantované právo na příznivé životní prostředí podle Čl. 35 Listiny, přičemž v této souvislosti opětovně poukazuje na problematiku údajné špatné jakosti vody v napouštěné zbytkové jámě a dále též na jím tvrzené drastické dopady na kvalitu ovzduší (prašnost) v dotčeném území, jakož i na to, že nový Záměr údajně nebude plnit žádné prvky vhodné pro obyvatele žijící v dané oblasti (dále též jen „**Námitka č. 6**“).¹¹
- (vii) Žalobce dále rovněž nesouhlasí s vyhodnocením jeho odvolací námitky ohledně tzv. biologické rozmanitosti a ekosystému. Žalobce dovozuje, že biologický průzkum prováděný v oblasti vybraných lokalit Lomu ČSA¹² přinesl jednoznačné důkazy o tom, že nejcennější lokality co do biodiverzity se nacházejí na plochách s již ukončenou (převážně lesnickou) rekultivací. Podle názoru Žalobce je tak vyvráceno tvrzení uvedené v Oznámení Záměru o tom, že přirozenou sukcesí vznikají cenná území a biotopy; tyto dle Žalobce vznikají až na základě cílené a intenzivní rekultivace. Závěry, na nichž jsou založena Rozhodnutí KÚÚK a Napadeného rozhodnutí, nejsou podle názoru Žalobce ani v tomto ohledu pravdivé, resp. jsou nepřezkoumatelné a nemají oporu ve zjištěném skutkovém stavu (dále též jen „**Námitka č. 7**“).¹³
- (viii) Závěrem pak Žalobce namítá, že Žalovaný nesprávně vyhodnotil jeho odvolací námitku týkající se porovnání variant řešení, tj. porovnání dřívějšího záměru v intencích aktualizovaného SPSaR z roku 2016 (dále též „**Původní záměr 2016**“) se stávajícím Záměrem. Žalobce v této souvislosti předkládá soudu své subjektivní hodnocení varianty v podobě Původního záměru 2016 a varianty v podobě stávajícího Záměru v rozčlenění dle jednotlivých kritérií posuzovaných v procesu EIA (dále též jen „**Námitka č. 8**“).¹⁴

⁸ V podrobnostech srov. čl. VI. Žaloby.

⁹ Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Listina**“).

¹⁰ V podrobnostech srov. čl. VII. Žaloby.

¹¹ V podrobnostech srov. čl. VIII. Žaloby.

¹² O tomto průzkumu byla společností JURIS, s.r.o. vyhotovena „[Z]práva z biologického průzkumu vybraných lokalit lomu ČSA – prezentace terénních výsledků za rok 2022“ ze dne 15. 12. 2022 (dále jen „**Zpráva JURIS**“).

¹³ V podrobnostech srov. čl. IX. Žaloby.

¹⁴ V podrobnostech srov. čl. X. Žaloby.

III. Nedostatek aktivní (procesní) legitimace Žalobce, příp. nepřipustnost Žaloby

7. Předtím, než se Osoba zúčastněná na řízení vyjádří k meritu Žaloby (jednotlivým žalobním bodům), považuje nejprve za nezbytné vyjádřit se k otázce aktivní (procesní) legitimace Žalobce k podání Žaloby a k připustnosti Žaloby. Osoba zúčastněná na řízení je totiž přesvědčena o tom, že **Žalobci nesvědčí aktivní (procesní) legitimace k podání Žaloby, případně, že Žaloba je nepřipustná.**

III.1 Obecně k podmínkám aktivní (procesní) legitimace Žalobce a připustnosti Žaloby

8. Aktivní procesní legitimace Žalobce k podání Žaloby se odvíjí od splnění podmínek plynoucích z ustanovení § 7 odst. 9 Zákona EIA.¹⁵ Předmětné ustanovení přitom přiznává žalobní legitimaci proti rozhodnutí vydanému ve zjišťovacím řízení podle ustanovení § 7 odst. 6 Zákona EIA (v daném případě proti Napadenému rozhodnutí ve spojení s Rozhodnutím KÚÚK) pouze dotčené veřejnosti uvedené v § 3 písm. i) bodě 2 Zákona EIA.
9. Podle ustanovení § 3 písm. i) bodu 2 Zákona EIA se dotčenou veřejností rozumí *„[p]rávnícká osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob“*. Jedná-li se přitom o právnickou osobu nespĺňující podmínku tříleté existence, je nutno splnění podmínky v podobě její podpory podpisy nejméně 200 osob posuzovat v intencích ustanovení § 3 písm. j) ve spojení s § 9e Zákona EIA, upravujících tzv. podporující podpisovou listinu a její obligatorní náležitosti. V intencích ustanovení § 3 písm. j) ve spojení s ustanovením § 9e Zákona EIA se tedy podporující podpisovou listinou rozumí listina s podpisy nejméně 200 osob za předpokladu, že splňuje veškeré náležitosti vyplývající z ustanovení § 9e Zákona EIA.
10. Soudní praxe¹⁶ i doktrína¹⁷ se shoduje v tom, že i v případech podání žaloby podle ustanovení § 7 odst. 9 Zákona EIA se plně uplatní zásada subsidiarity soudního přezkumu, tzn., že žalobou lze proti rozhodnutí ve zjišťovacím řízení brojít jen v případě vyčerpání řádného opravného prostředku (odvolání) proti prvostupňovému rozhodnutí. Z toho rovněž plyne, že aktivní legitimaci k podání žaloby může být nadán toliko žalobce z řad dotčené veřejnosti podle § 3 písm. i) bodu 2 Zákona EIA, který napadl rozhodnutí

¹⁵ Žalobce ostatně v Žalobě ani neuvádí žádná tvrzení, z nich by bylo možno dovozovat naplnění podmínek jeho žalobní legitimace podle ustanovení § 65 odst. 1 SŘS.

¹⁶ Srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 29 A 27/2017 – 216, ze dne 28. 4. 2017.

¹⁷ Viz. např. Dvořák in Dvořák, L. *Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, str. 71.

příslušného úřadu ve zjišťovacím řízení řádně a včas podaným odvoláním.¹⁸ Tímto žalobcem z řad dotčené veřejnosti přitom může být pouze žalobce, jenž:

- (i) odvolání proti rozhodnutí příslušného úřadu podle § 7 odst. 5 Zákona EIA skutečně (v zákonem stanovené lhůtě) podal; a současně
- (ii) byl k podání tohoto odvolání vskutku oprávněn, tj. svědčila mu aktivní legitimace k jeho podání plynoucí z ustanovení § 7 odst. 6 Zákona EIA ve spojení s ustanoveními § 3 písm. j) a § 9e Zákona EIA.

11. Jde-li přitom o dotčenou veřejnost v podobě právnické osoby nesplňující podmínku tříleté existence, pak z ustanovení § 9e odst. 1 Zákona EIA lze jednoznačně dovodit, že oprávnění podat odvolání proti rozhodnutí vydanému ve zjišťovacím řízení (podle § 7 odst. 6 Zákona EIA) zakládá pouze podporující podpisová listina obsahující (na každém jejím očíslovaném podpisovém archu) mj. prohlášení, že je určena na podporu odvolání proti rozhodnutí podle ustanovení § 7 odst. 6 Zákona EIA, včetně identifikace příslušného rozhodnutí číslem jednacím a datem jeho vydání (viz. § 9e odst. 1 písm. b) Zákona EIA).
12. Lze tedy shrnout, že neobsahuje-li podporující podpisová listina ve prospěch dotčené veřejnosti (žalobce) veškeré stanovené náležitosti zakládající její (jeho) aktivní legitimaci (oprávnění) k podání odvolání proti rozhodnutí vydanému podle § 7 odst. 6 Zákona EIA ve zjišťovacím řízení, včetně výslovného prohlášení (uvedení skutečnosti), že je určena na podporu odvolání proti příslušnému rozhodnutí vydanému ve zjišťovacím řízení, nemůže být v takovém případě dána ani aktivní (procesní) legitimace takového žalobce k podání žaloby podle ustanovení § 7 odst. 9 Zákona EIA, případně je takováto jím podaná žaloba nepřijatelným návrhem,¹⁹ a to bez ohledu na to, zda žalobce odvolání proti rozhodnutí podle § 7 odst. 6 Zákona EIA fakticky podal a zda o něm bylo odvolacím správním orgánem meritorně rozhodnuto, tj. zda bylo odvolacím správním orgánem (chybně) vyhodnoceno jako přípustné.²⁰
13. Je přitom nasnadě, že veškeré obligatorní náležitosti musí podporující podpisová listina (veškeré její podpisové archy) splňovat a obsahovat již v době, kdy je ze strany jednotlivých (podporujících) osob podepisována; jakékoli její dodatečné úpravy či

¹⁸ Ustanovení § 7 odst. 6 Zákona EIA v tomto ohledu výslovně normuje, že „[p]rávo podat odvolání proti rozhodnutí má oznamovatel a dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 a dotčené územní samosprávné celky. Splnění podmínek podle § 3 písm. i) bodu 2 doloží dotčená veřejnost v odvolání.“ (pozn.: podtržení části citovaného textu bylo přidáno Osobou zúčastněnou na řízení).

¹⁹ Z důvodu, že žalobce řádně nevyčerpal odvolání proti rozhodnutí vydanému ve zjišťovacím řízení podle ustanovení § 7 odst. 6 Zákona EIA.

²⁰ Obdobně např. dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu není rozhodné, zda správní orgán určitou osobu (nesprávně) považoval za účastníka řízení; účastenství v řízení je třeba posuzovat materiálně a nikoli podle toho, s kým správní orgán jednal (obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 6/2011 – 347, ze dne 1. 6. 2011 /bod 39/, příp. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 8/2005 – 118, ze dne 7. 12. 2005, v němž Nejvyšší správní soud shrnul, že „[z]ustálené judikatury správních soudů plyne, že účastníkem správního řízení není ten, komu správní orgán nad rámec zákona takové postavení nesprávně přiznal“).

doplnění nelze z povahy věci akceptovat, resp. tyto nemohou založit legitimaci (oprávnění) dotčené veřejnosti k úkonům v podpisové listině původně neuvedeným.²¹

III.2 Shrnutí základních rozhodných skutečností týkajících se aktivní (procesní) legitimace Žalobce a přípustnosti Žaloby

14. Podáním ze dne 16. 1. 2024 učinil Žalobce své vyjádření k Oznámení Záměru. K tomuto svému vyjádření přitom Žalobce připojil (v elektronické podobě spolu s doložkou o konverzi dokumentu do elektronické podoby ze dne 15. 1. 2024) podporující podpisovou listinu podle § 9e Zákona EIA opatřenou podpisy celkem 470 osob, čítající celkem 66 podpisových archů, přičemž každý z těchto archů byl opatřen prohlášením podporujícím Žalobce v účasti v navazujících řízeních k Záměru, konkrétně k tomu, aby se přihlásil k účasti v navazujících řízeních a aby případně podal proti rozhodnutím v navazujících řízeních odvolání²² (dále též „**Varianta PL č. 1**“). Varianta PL č. 1 byla rozdělena do dvou souborů, přičemž první soubor obsahoval podpisové archy č. 1 až 34 (s podpisy celkem 298 osob) a druhý soubor pak obsahoval podpisové archy č. 35 až 66 (s podpisy celkem dalších 172 osob).²³
15. Dne 29. 2. 2024 podal Žalobce odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK, k němuž připojil (opět v elektronické podobě spolu s doložkou o konverzi dokumentu do elektronické podoby ze dne 15. 1. 2024) identickou podporující podpisovou listinu jako uvedenou výše v odst. 8., tj. Variantu PL č. 1 (rozdělenou opětovně do dvou souborů s obsahem uvedeným výše v odst. 14.).²⁴
16. Přípisem č.j. KUUK/046016/2024, ze dne 20. 3. 2024, vyzval Úřad ÚK Žalobce, aby nejpozději do 10 dní doplnil jím podané odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK o splnění podmínky podle § 3 písm. i) bodu 2 Zákona EIA, neboť Žalobcem předložená podporující podpisová listina neobsahuje veškeré stanovené náležitosti podle § 9e odst. 1 Zákona EIA.²⁵
17. Na výše uvedenou výzvu Úřadu ÚK Žalobce reagoval tak, že Úřadu ÚK předložil v elektronické podobě (spolu s doložkou z konverze dokumentu do elektronické podoby ze

²¹ Legitimita dotčené veřejnosti, resp. jejích jednotlivých úkonů, je v těchto případech odvozována právě od podporující podpisové listiny, resp. jejího obsahu (obdobně srov. např. *Dvořák in Dvořák, L. Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Komentář. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, str. 24 – cit.: „[v] případě ostatních právnických osob, které tříletou podmínku nesplní, jsou oprávnění náležející dotčené veřejnosti odvislá od podmínky předložení podpisové listiny s podpisy nejméně 200 osob. Zákon tak odvozuje legitimitu pro definované procesní úkony právnické osoby od určité reprezentativnější podpory této právnické osoby, resp. obsahu jí činěného úkonu širší veřejností.“).*

²² Cit.: „[M]y, níže podepsaní, podporujeme účast, občanského spolku, **Krajina budoucnosti, z.s., IČ 197 18 837, se sídlem Luční 266, 431 59 Vysoká Pec, Česká republika, v navazujících řízeních k záměru ULK1253 Ekologická obnova lomu ČSA posuzovaného dle zákona č. 100/2001 Sb. Podpisem stvrzujeme, že si přejeme, aby se spolek Krajina budoucnosti, z.s., jako dotčená veřejnost přihlásil k účasti v navazujících řízeních a aby případně podal proti rozhodnutím v navazujících řízeních odvolání podle § 9c zákona č. 100/2001 Sb.“**

²³ Viz. podání Žalobce (vyjádření k Oznámení Záměru) ze dne 16. 1. 2024 a k němu připojená podporující podpisová listina (obsaženy ve správním spise).

²⁴ Viz. podání Žalobce (odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK) ze dne 29. 2. 2024 a k němu připojená podporující podpisová listina (obsaženy ve správním spise).

²⁵ Viz. přípis Úřadu ÚK č.j. KUUK/046016/2024, ze dne 20. 3. 2024 (obsažen ve správním spise).

dne 25. 3. 2024) novou verzí podporující podpisové listiny (dále též „**Varianta PL č. 2**“), sestávající z jednoho souboru obsahujícího podpisové archy č. 1 až 34 (s podpisy celkem 298 osob).²⁶ Z porovnání Varianty PL č. 1, resp. jejího prvního souboru obsahujícího (stejně jako Varianta PL č. 2) podpisové archy č. 1 až 34, a Varianty PL č. 2 jednoznačně plyne, že:

- (i) obě varianty se od sebe liší pouze ve Variantě PL č. 2 doplněným textem „*[P]roti rozhodnutí KU Ústí nad Labem, č.j. KUUK/012487/2024, ze dne 15.02.2024.*“ (dále též „**Sporný text**“), který přitom na původní (a v obou variantách shodný) text citovaný v pozn. pod čarou č. 22 nenavazuje (resp. s ním není koherentní) ani po grafické ani po stylistické stránce;
 - (ii) jinak je obsah obou uvedených variant identický, když (zejména):
 - s výjimkou uvedenou výše pod bodem (i), tj. s výjimkou Sporného textu, se text podporujícího prohlášení, včetně jeho grafického znázornění, v obou variantách listiny shoduje;
 - v obou variantách listiny se zcela zjevně shodují veškeré údaje o (298) podepisujících (podporujících) osobách (jedná se o identické osoby), a to včetně grafického znázornění písma u všech údajů týkajících se těchto osob a včetně veškerých podpisů těchto osob.
18. Přípisem č.j. KUUK/050344/2024, ze dne 28. 3. 2024, poté Úřad ÚK informoval Žalovaného, že Žalobce pouze formálně graficky upravil text původního dokumentu podporující podpisové listiny. Spolu s uvedeným přípisem Úřad ÚK předložil Žalovanému Variantu PL č. 2.²⁷
19. V Napadeném rozhodnutí pak Žalovaný k otázce podporující podpisové listiny konstatoval, že Žalobce na základě výzvy Úřadu ÚK doplnil své podání tak, že „*[t]ext původní podpisové listiny rozšířil o větu „Proti rozhodnutí KU Ústí nad Labem, č.j. KUUK/012487/2024, ze dne 15.02.2024.*“ (tj. o Sporný text). Vzhledem k tomu, že uvedený způsob doplnění podporující podpisové listiny zavedl příčinu k pochybnostem o její pravosti, vyzval Žalovaný Žalobce opakovaně k předložení originálu podporující podpisové listiny. Žalovaný následně inicioval jednání se zástupci Žalobce za účelem ověření originálu podporující podpisové listiny, přičemž při jeho ověření zástupci Žalovaného neprokázali dodatečnou manipulaci nebo úpravu podporující podpisové listiny. S ohledem na tento závěr Žalovaný projednal odvolání Žalobce proti Rozhodnutí KÚÚK meritorně a rozhodl o něm podle ustanovení § 90 odst. 5 SŘ.²⁸

²⁶ Viz. přípis Žalobce doručený Úřadu ÚK dne 26. 3. 2024 spolu s připojenou podporující podpisovou listinou (Variantou PL č. 2) - (obsaženy ve správním spise).

²⁷ Viz. Přípis Úřadu ÚK č.j. KUUK/050344/2024, ze dne 28. 3. 2024 (obsažen ve správním spise). Pro úplnost Osoba zúčastněná na řízení dodává, že podporující podpisová listina ve Variantě PL č. 2 pak byla Žalobcem správním orgánům opětovně předložena spolu s jeho doplněním odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK ze dne 3. 5. 2024 (dále též „**Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024**“).

²⁸ Viz. zejména str. 4 Napadeného rozhodnutí (obsaženého ve správním spise).

III.3 Zjevná manipulace s podporující podpisovou listinou, resp. její následné doplnění o chybějící podstatnou náležitost

20. Ze skutečností predestřených výše v části III.2 jednoznačně rezultuje, že **s podporující podpisovou listinou bylo následně, tj. až po jejím podpisu ze strany podporujících osob, manipulováno, konkrétně do ní byl doplněn Sporný text** (a to ve zjevné snaze zajistit Žalobci oprávnění k podání odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK).
21. Nelze přitom souhlasit s názorem Žalovaného prezentovaným v Napadeném rozhodnutí, že dodatečná manipulace nebo úprava podporující podpisové listiny nebyla v daném případě prokázána. Výše v části III.2 prezentované skutečnosti totiž neumožňují učinit jiný racionální závěr než ten, že Sporný text, jenž měl dokládat oprávnění Žalobce k podání odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK, byl do podporující podpisové listiny doplněn dodatečně, tj. že Varianta PL č. 1 byla dodatečně (tj. až po podpisu ze strany podporujících osob) změněna na Variantu PL č. 2. V uvedené souvislosti je třeba akcentovat rovněž to, že Žalobcem původně předložená Varianta PL č. 1 (neobsahující Sporný text) byla opatřena doložkou (Města Litvínov) o konverzi do elektronické podoby ze dne 19. 1. 2024 potvrzující, že dokument v elektronické podobě odpovídá vstupnímu dokumentu v podobě listinné. Není tedy pochyb o tom, že podporující podpisová listina (její listinný originál), obsahující přitom v té době již veškeré podpisy podporujících osob, svým obsahem odpovídala Variantě PL č. 1 a tedy neobsahovala Sporný text. Naopak Žalobcem (na výzvu Úřadu ÚK) dodatečně předložená Varianta PL č. 2 (doplněná nad rámec Varianty PL č. 1 o Sporný text) byla do elektronické podoby zkonvertována (Statutárním městem Most) až dne 29. 3. 2024, tj. prokazatelně až poté, co byla Žalobci doručena výzva Úřadu ÚK uvedená výše v odst. 16. (výzva k doplnění odvolání Žalobce proti Rozhodnutí KÚÚK o splnění podmínky podle § 3 písm. i) bodu 2 Zákona EIA). Rovněž tyto okolnosti jednoznačně svědčí ve prospěch závěru, že Sporný text byl do podporující podpisové listiny účelově doplněn až poté, co již byla podepsána všemi podporujícími osobami (a současně zjevně až poté, co byl Žalobce Úřadem ÚK vyzván k doplnění jeho odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK).
22. Závěr o dodatečné manipulaci s podporující podpisovou listinou (o jejím následném doplnění o Sporný text) pak podporují rovněž níže v části VI.5.2 tohoto vyjádření prezentované skutečnosti o dodatečné manipulaci (pozměnění) Protokolu o zkoušce ze dne 16. 8. 2023 (č. zakázky PR2388804).
23. S ohledem na výše uvedené Osoba zúčastněná na řízení současně (z důvodu procesní opatrnosti) popírá pravost podporující podpisové listiny Žalobce, resp. Varianty PL č. 2.

III.4 Závěr o nedostatku aktivní (procesní) legitimace Žalobce, příp. nepřipustnosti žaloby a důsledky s tím spojené

24. Není tedy pochyb o tom, že v době jejího podpisu neobsahovala podporující podpisová listina ve prospěch Žalobce Sporný text, tzn., že Žalobce mohl být na jejím podkladě (v intencích ustanovení § 9e Zákona EIA) oprávněn pouze k: (i) eventuální účasti v navazujícím řízení (za podmínek stanovených v § 9c odst. 3 Zákona EIA), (ii) eventuálnímu podání odvolání proti rozhodnutí v navazujícím řízení podle § 9c odst. 4 Zákona EIA a (iii) v návaznosti na to též k případnému podání žaloby proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení podle § 9d odst. 1 Zákona EIA.

25. Podporující podpisová listina (neobsahující v době jejího podpisu ze strany podporujících osob Sporný text) však již Žalobce nemohla opravňovat k podání odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK, tj. k podání odvolání proti rozhodnutí příslušného úřadu ve zjišťovacím řízení podle § 7 odst. 6 Zákona EIA, neboť projev vůle osob signujících podporující podpisovou listinu, od něhož se přitom odvozuje legitimita příslušných úkonů Žalobce, jakožto dotčené veřejnosti, nepochybně směřoval výlučně k podpoře úkonů Žalobce ve věcech uvedených shora v odst. 24. tohoto vyjádření a nikoli tedy již k podání odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK (rozhodnutí vydaného ve zjišťovacím řízení podle § 7 odst. 6 Zákona EIA). Jak již přitom bylo vysvětleno výše v odst. 13. tohoto vyjádření, dobře doložitelné doplnění podporující podpisové listiny o Sporný text je zcela bez významu, resp. nemohlo založit oprávnění Žalobce podat proti Rozhodnutí KÚÚK odvolání.
26. S ohledem na absenci legitimity Žalobce k podání odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK v důsledku chybějící podpory k tomuto úkonu (ve smyslu ustanovení § 9e odst. 1 písm. b) Zákona EIA) a současně vzhledem k tomu, že Žalobce v době vydání Rozhodnutí KÚÚK ani Napadeného rozhodnutí zjevně nesplňoval podmínku tříleté existence podle ustanovení § 3 písm. j) bodu 2. Zákona EIA,²⁹ nelze než konsekventně uzavřít, že Žalobce není nadán ani aktivní (procesní) legitimitací k podání Žaloby, případně že Žaloba je nepřijatelná (v podrobnostech srov. zejména výše část III.1 tohoto vyjádření).³⁰
27. Žaloba tedy byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou a měla by být dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) SŘS soudem odmítnuta, případně jde o nepřijatelný návrh, který je třeba odmítnout dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) SŘS.

III.5 Nedostatek aktivní legitimity Žalobce k podání Žaloby směřující proti výročkům č. 1. a 2. Napadeného rozhodnutí

28. Pro úplnost pak Osoba zúčastněná na řízení dodává, že bez ohledu na závěry uvedené výše v částech III.1 až III.4 Žalobci *prima facie* nespovídá aktivní procesní legitimitace k podání Žaloby v rozsahu, v němž Žaloba směřuje proti výročkům č. 1. a 2. Napadeného rozhodnutí, jimiž byla jako nepřijatelná zamítnuta (podle ustanovení § 92 odst. 1 SŘ) odvolání paní Jany Violy Kolářové, DiS. a Ing. Petra Skalky proti Rozhodnutí KÚÚK.

III.6 Vyjádření k jednotlivým žalobním bodům z důvodu procesní opatrnosti

29. Jakkoli je Osoba zúčastněná na řízení pevně přesvědčena o tom, že Žalobu je třeba odmítnout bez jejího meritorního posouzení, přesto se z důvodu procesní opatrnosti dále vyjadřuje rovněž k jednotlivým Žalobcem uplatněným žalobním bodům (námitkám).

²⁹ Žalobce vznikl (zápisem do spolkového rejstříku) až dne 14. 9. 2023.

³⁰ Budiž rovněž uvedeno, že bez ohledu na otázku manipulace s podporující podpisovou listinou Žalobce bezpochyby nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 6 Zákona EIA, totiž doložit splnění podmínek podle § 3 písm. i) bodu 2 Zákona EIA již v odvolání. Není sporu o tom, že podporující podpisová listina doložená Žalobcem spolu s odvoláním proti Rozhodnutí KÚÚK neobsahovala podporu Žalobce směřující k podání odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK. Za dané situace se jednalo bez dalšího o nepřijatelné odvolání, s nímž mělo být naloženo podle poslední věty § 88 odst. 1 SŘ a § 92 odst. 1 SŘ (obdobně viz. *Dvořák in Dvořák, L. Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, str. 132).

IV. K Námitce č. 1

30. **Námitka č. 1**, založená na tvrzení Žalobce o údajné nepřezkoumatelnosti Napadeného rozhodnutí z důvodu, že Žalovaný měl opomenout vypořádat Žalobcovo doplnění odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK ze dne 8. 4. 2024 (dále též „**Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024**“), **je zjevně nedůvodná**.

IV.1 Ke kritériím přezkoumatelnosti rozhodnutí

31. Námitkou č. 1 Žalobce namítá nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů (pro absenci vypořádání námitek Žalobce uvedených v jeho Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024).
32. Osoba zúčastněná na řízení považuje za nezbytné (v souladu se závěry ustálené soudní praxe) artikulovat, že přezkoumatelnost rozhodnutí není hodnotou sama o sobě. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zpravidla neznamená žádný přínos, a i proto je nutné k nepřezkoumatelnosti (včetně nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů) přistupovat krajně zdrženlivě.³¹ Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno.³² Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námítka účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítka a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat; pokud však vyloží či z jeho rozhodnutí jasně vyplývá, proč se s danou námitkou neztotožňuje, nelze již o nepřezkoumatelnosti hovořit.³³
33. Judikatura Nejvyššího správního soudu je ustálena rovněž v závěru, podle něhož povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů správních) řádně odůvodnit svá rozhodnutí nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Na určitou námitku lze reagovat i tak, že orgán v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, čímž se s námitkami účastníka vždy (minimálně *implicite*) vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí tak bez dalšího nezpůsobuje

³¹ Přímo v poměrech přezkumu rozhodnutí vydaného ve zjišťovacím řízení podle § 7 odst. 6 Zákona EIA srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10 A 95/2023 – 58, ze dne 20. 7. 2023.

³² Srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Afs 212/2006-76, ze dne 19. 2. 2008.

³³ Srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu, č.j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 17. 1. 2013, nebo č.j. 2 As 337/2016-64, ze dne 29. 6. 2017.

nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení.³⁴

34. Uvedené závěry zcela korespondují rovněž se závěry (obecně závazné) nálezové judikatury Ústavního soudu, který např. ve svém nálezu ve věci sp. zn. III. ÚS 989/08, ze dne 12. 2. 2009, formuloval závěr, podle něhož „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“³⁵
35. Shora popsaná kritéria se přitom plně uplatí i v poměrech přezkumu rozhodnutí vydaných ve zjišťovacím řízení podle ustanovení § 7 odst. 6 Zákona EIA, přičemž povinnost vypořádat námitky odvolatele (dotčené veřejnosti) proti rozhodnutí příslušného úřadu je nutno vnímat rovněž v kontextu povahy a účelu zjišťovacího řízení, sloužícího výlučně ke zjištění, zda příslušný záměr může mít významný vliv na životní prostředí (v širším smyslu definovaném v ustanovení § 1 odst. 1 ve spojení s § 2 Zákona EIA).³⁶
36. V daném případě pak nelze abstrahovat ani od ustanovení § 82 odst. 4 SŘ, významně limitujícího možnost odvolacího správního orgánu (Žalovaného) přihlídnout k případným novým skutečnostem a důkazům (důkazním návrhům), pakliže byly uplatněny až po lhůtě pro odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK.

³⁴ Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9Afs 70/2008 – 13, ze dne 28. 5. 2009, nebo jeho rozsudek č.j. 6 As 152/2014 – 78, ze dne 27. 5. 2015.

³⁵ Obdobně pak např. ve svém nálezu ve věci sp. zn. IV. ÚS 3441/11, ze dne 27. 3. 2012, Ústavní soud konstatoval, že „[s]e požaduje přiměřeně dostatečná míra odůvodnění, tj. "rozsah této povinnosti se může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován ve světle okolností každého případu" s tím, že závazek odůvodnit rozhodnutí "nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument" (...) Rozsah reakce na konkrétní námitky je tedy co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry, případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní, resp. i s otázkou případů hraničních, když nutno reflektovat, že lze požadovat pouze takovou míru přesnosti, jakou povaha předmětu úvahy připouští.“

³⁶ Tak např. v rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 9 A 113/2022 – 51, ze dne 29. 3. 2023, soud přílehavě shrnul, že nepřezkoumatelným je takové rozhodnutí, „[z] něhož není zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené (...). Je však třeba připomenout, že požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí neznamená, že je správní orgán povinen jednotlivě reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení (...). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (...). V této souvislosti nelze ani pominout povahu zjišťovacího řízení podle zákona EIA tak, jak se jí zabýval zdejší soud v žalobcem zmiňovaném rozsudku ve věci sp. zn. 5 A 105/2018, ale též i Krajský soud v Praze v rozsudku ve věci sp. zn. 55 A 12/2019, z nichž vyplývá, že řízení vedené podle § 7 zákona o posuzování vlivů slouží toliko ke zjištění, zda oznámený záměr bude mít významný vliv na obyvatelstvo, na veřejné zdraví a na životní prostředí zahrnující jednotlivé složky uvedené v § 2 zákona o posuzování vlivů. Toto hodnocení probíhá podle kritérií uvedených v příloze č. 2 k zákonu o posuzování vlivů. Zjišťovací řízení tak slouží pouze k ověření, zda vlivy záměru na životní prostředí nebudou významné a postačí jejich posouzení standardní cestou v dílčích postupech. (...) Negativní závěr zjišťovacího řízení, tj. rozhodnutí o tom, že závěr nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí, nikterak nepředjímá postup správních orgánů v těchto dílčích řízeních a nemá žádný vliv na jejich rozhodnutí.“ Obdobně pak Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 1 As 276/2020 – 96, ze dne 2. 12. 2020, o kasační stížnosti ve věci přezkumu rozhodnutí podle § 7 odst. 6 Zákona EIA) trefně poznamenal, že „[ú]kolem krajského soudu není vypořádat každou dílčí námitku (v nyní posuzované věci velmi obsáhlého podání stěžovatele) a k ní se obsáhle vyjadřovat. Postačuje, pokud se soud vypořádá s podstatou žalobní argumentace a přehledně vysvětlí, jak uvážil o skutečnostech pro věc rozhodných.“ (pozn.: podtržení části citovaného textu bylo přidáno Osobou zúčastněnou na řízení).

IV.2 Námitky Žalobce byly řádně vypořádány

37. Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024 obsahovalo výlučně:

- (i) v souvislosti s otázkou hydrické rekultivace (napouštěním zbytkové jámy Lomu ČSA) citace některých pasáží ze Žalobcem současně připojené publikace,³⁷ týkajících se kvality vody v jezerech zbytkových jam, zejména pak problematiky eutrofizace a dále problematiky tzv. stařinového systému důlních vod (možného ovlivnění kvality vody v jezerech stařinovými vodami), a to, aniž by přitom Žalobce jakkoli konkrétně osvětlil či alespoň přiblížil význam těchto citací pro účely posuzované věci; a
- (ii) v souvislosti s otázkou vlivu Záměru na ovzduší citaci z internetových stránek www.cistenebe.cz, týkající se polévatého prachu (částic PM³⁸), z níž Žalobce v poměrech projednávané věci dovozoval, že aplikace přirozené sukcese povede k zamoření širokého okolí Lomu ČSA značným množstvím prachových částic.

38. Nutno přitom doplnit, že argumentace Žalobce sledovaná jeho Doplněním odvolání ze dne 8. 4. 2024 se obsahově překrývala, resp. byla zcela konzumována a dále rozvinuta argumentací Žalobce obsaženou v jeho následujícím Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024.³⁹

39. Argumentaci (námitky) Žalobce uvedenou (uvedené) v jeho Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024 přitom Žalovaný v Napadeném rozhodnutí beze zbytku (zevrubně) vypořádal,⁴⁰ čímž byly nepochybně dostatečně vypořádány rovněž veškeré jeho námitky (argumentace) plynoucí z Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024.

40. K citacím Žalobce z publikace obsaženým v čl. I. Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024 je především nutno opětovně podotknout, že není zřejmé, jaká konkrétní argumentace, resp. námitka Žalobce týkající se Záměru, by z nich měla být dovozována. V každém případě se však Žalovaný v Napadeném rozhodnutí otázce hydrické rekultivace v Jádrové zóně velmi obsírně věnoval, a to včetně otázky kvality vody v jezeře (a jejího možného ovlivnění eutrofizací a stařinovými vodami). Na str. 4 Napadeného rozhodnutí Žalovaný v této souvislosti uzavřel, že významné ovlivnění jakosti vod se v průběhu provádění sanačních a rekultivačních prací nepředpokládá. Možnost kontaminace povrchových nebo podzemních vod se s ohledem na ochranné podmínky NPP výrazně omezuje na případné nestandardní stavy a havárie. V souladu s provedenými studiemi pak Žalovaný uzavřel, že během napouštění se bude kvalita vody v jezeře postupně zlepšovat a cílově dosáhne výrazně oligotrofního stavu. Velmi detailně a komplexně se pak Žalovaný věnoval otázce kvality vody v jezeře v částech Napadeného rozhodnutí, v nichž reagoval na námitky Žalobce obsažené v jeho Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024, konkrétně v části „[N]egativní dopady sukcese na kvalitu vod ve zbytkových jámách“ na str. 20 až 23 a dále pak v části „[N]egativní dopady sukcese na kvalitu vod v nově vznikajících vodních plochách“ na str. 24 až 26. Ohledně vlivů Záměru v souvislosti s jakostí povrchových a

³⁷ Konkrétně šlo o publikaci autorů Doc. RnDr. Emilie Pecharové, CSc., Ing. Ivana Svobody, Ph.D. a PhDr. Marie Vrbové *Obnova jezerní krajiny pod Krušnými horami*.

³⁸ *Particulate matter* (dále též „PM“).

³⁹ Viz. části pod písm. A., B. a C. Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024.

⁴⁰ Viz. str. 17 až 27 Napadeného rozhodnutí.

podzemních vod Žalovaný především aproboval skutečnosti prezentované Osobou zúčastněnou na řízení⁴¹ podávající se z Oznámení Záměru, týkající se (predikce) kvality vod v napouštěném jezeře a jejího pozitivního vývoje s odkazem na provedené nové odborné studie.⁴² V Napadeném rozhodnutí citované závěry z těchto nových odborných studií se přitom dotýkaly rovněž Žalobcem akcentované problematiky překrytí dna Lomu ČSA (vyvracely v této souvislosti uplatňovanou argumentaci Žalobce). Žalovaný s odkazem na uvedené odborné závěry aproboval závěry Úřadu ÚK týkající se vlivu Záměru na kvalitu povrchových a podzemních vod⁴³ a konstatoval, že Úřad ÚK měl v tomto ohledu dostatek podkladů pro verifikaci údajů obsažených v Oznámení Záměru a že jeho postup nebyl v rozporu se zákonem. Žalovaný se dále výslovně zabýval problematikou možné nadměrné eutrofizace vody v (budoucím) jezeře Lomu ČSA. V uvedené souvislosti Žalovaný nejprve připomněl odborné závěry plynoucí ze Studie R-PRINCIP, konstatující, že právě hluboká jezera (o průměrné hloubce alespoň 25 m) jsou proti eutrofizaci značně odolná. Navíc zmenšení přítoku vody po napuštění, doprovázené zmenšením přísunu fosforu, naopak vede k určité oligotrofizaci napuštěných jezer, přičemž k nežádoucímu masivnějšímu přísunu fosforu (vyvolávajícímu eutrofizaci i hlubokých jezer) by mohlo dojít především v důsledku rozvoje rekreace, budování rekreačních objektů a svedení splaškových vod do jezera. V návaznosti na tyto odborné závěry pak Žalovaný doplnil, že zmíněná rizika (nežádoucího) přísunu fosforu, vyplývající z případného budování rekreačních objektů, rozvoje rybaření či blízké zemědělské výroby, budou výrazně limitována právě Záměrem, resp. v rámci Záměru předpokládaným vyhlášením NPP a souvisejícím plánem péče.

41. Není tedy pochyb o tom, že Žalovaný všechny námitky, resp. argumenty týkající se hydrikové rekultivace (resp. napuštění zbytkové jámy v Lomu ČSA), jež mohly (a zřejmě měly) plynout z citací uvedených v Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024, dostatečně (zcela v intencích kritérií předestřených výše v části IV.1 tohoto vyjádření) vypořádal.
42. Co se týče námitek Žalobce ohledně znečištění ovzduší prachovými částicemi, pak v tomto směru se možnými negativními dopady Záměru Žalovaný komplexně a zevrubně zabýval v Napadeném rozhodnutí (především) v části, v níž vypořádal námitky Žalobce obsažené v jeho Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024, konkrétně v části „[N]egativní dopady sukcese na kvalitu ovzduší“ na str. 18 až 20. Zde přitom uvedl, že Záměr po ukončení těžby neuvažuje s novými stacionárními zdroji znečišťování ovzduší, přičemž stávající těžba bude dokončena dle schváleného provozního řádu. Dále pak konstatoval a odůvodnil závěr, že realizace Záměru nepředpokládá významné emise škodlivin do

⁴¹ Resp. Zpracovatelem, jakožto držitelem autorizace ve smyslu ustanovení § 19 Zákona EIA.

⁴² Konkrétně (i) studii „[D]etailní řešení způsobu napuštění zbytkové jámy lomu ČSA“, zpracovanou v květnu 2022 společnostmi Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s., PROGEO, s.r.o. a Výzkumný ústav hnědého uhlí a.s. (dále jen „**Studie napouštění jezera ČSA**“), (ii) studii „[H]ydrogeologické poměry zbytkové jámy ČSA pro účel zatápění na kótu 180 m. n. m.“, zpracovanou v prosinci 2019 společností Výzkumný ústav hnědého uhlí a.s. (dále jen „**Studie VÚHU**“), a (iii) studii „[Č]ištění důlních vod a napouštění zbytkových jam. Část I. Zhodnocení dlouhodobého vývoje kvality vody ve zbytkových jezerech SHP“, zpracovanou dne 3. 4. 2019 společností R-PRINCIP Most s.r.o. (dále jen „**Studie R-PRINCIP**“).

⁴³ K těm viz. zejména část „[V]liv na povrchové a podzemní vody“ obsažená v čl. III. bodu 1. Rozhodnutí KÚÚK.

ovzduší. Současně připomněl, že z relevantních zdrojů⁴⁴ plyne, že z pohledu dlouhodobé imisní zátěže jsou v dané lokalitě plněny veškeré platné imisní limity. K Žalobcem akcentovaným TZL⁴⁵ (částicím PM, zejména PM₁₀ a PM_{2,5}) poté konstatoval, že hodnoty jejich průměrných ročních koncentrací, jakož i úroveň koncentrace denních maximálních hodnot PM₁₀ mají sestupný trend a že z hlediska imisního zatížení TZL, ale i jiných sledovaných škodlivin dochází dlouhodobě k poklesu. Na to pak uzavřel, že útlum těžby a následná obnova krajiny přispěje rovněž i ke zlepšení imisní zátěže, zejména u koncentrací TZL (včetně PM₁₀ a PM_{2,5}). V souvislosti se Záměrem Žalovaný dále doplnil, že stejně tak lze očekávat významný pozitivní dopad na kvalitu ovzduší v souvislosti s nerealizací řady let trvajících přesunů hmot v rámci plánované a neuskutečněné rekultivace. Záměrem (stejně jako Původním záměrem 2016) bude docházet k postupnému útlumu negativních vlivů z povrchové důlní činnosti. Oproti Původnímu záměru 2016 má přitom stávající Záměr pozitivní dopad z hlediska vlivů na ovzduší (především právě emisí PM₁₀ a PM_{2,5}), neboť neuvažuje provedení navazujících řízených technických a biologických rekultivací. Žalovaný současně připustil, že určitým negativním vlivem bude dlouhodobější průběh přirozené sukcese z hlediska obecného zmírnění dopadů prašnosti po ukončení těžby, neboť nezrekultivované plochy ponechané sukcesi mohou oproti Původnímu záměru 2016 déle působit jako zdroj emisí TZL. V uvedené souvislosti však doplnil, že tento jev působí v maximálním rozsahu již v současnosti (tj. při probíhající těžbě), přičemž i v rámci současného imisního zatížení jsou příslušné limity s rezervou plněny. Současně dodal, že s postupem času se povrchy bez vegetace utuží, budou více kompaktnější a odolnější vůči odnosu větrem a že z pohledu cílového stavu se předpokládá zapojení trvalých travních porostů na převážné většině území, čímž dojde k postupnému snížení působení plošných zdrojů TZL v rámci širšího území Lomu ČSA.

43. Rovněž tak veškeré námitky Žalobce, týkající se znečištění ovzduší částicemi PM uplatněné v Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024, tedy byly dostatečně (dokonce velmi zevrubně) vypořádány. Žalovaný v rámci komplexního přezkumu možných negativních vlivů Záměru na ovzduší jasně vysvětlil, proč tyto námitky Žalobce neshledává důvodnými, resp. z jakých důvodů (a na základě jakých skutečností a podkladů), při současném zohlednění dlouhodobějšího průběhu přirozené sukcese z hlediska obecného zmírnění dopadů prašnosti po ukončení těžby, dospěl k závěru, že Rozhodnutí KÚÚK obstojí rovněž co do závěru, že významné negativní vlivy Záměru na ovzduší lze vyloučit.⁴⁶
44. Nelze tedy než uzavřít, že **veškeré námitky** plynoucí z Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024 **byly Žalovaným** (v Napadeném rozhodnutí) **řádně**, tj. zcela dostatečně v intencích výše v části IV.1 předestřených kritérií plynoucích z ustálené judikatury správních soudů, Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu, **vypořádány**, tzn., že **Napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné**.

⁴⁴ Z údajů vzešlých z měření nejbližších reprezentativních automatizovaných stanic imisního monitoringu (AIM) sloužících k měření koncentrací TZL (v zastavěné části Mostu a Chomutova a dále z ověřovacích měření přímo v Lomu ČSA) a současně z údajů převzatých z mapy pětiletých průměrů ročních imisních koncentrací v síti 1 x 1 km, publikovaných na internetových stránkách ČHMÚ.

⁴⁵ Tuhé znečišťující látky (dále též jen „TZL“).

⁴⁶ K tomuto závěru viz. čl. III. bod 1. Rozhodnutí KÚÚK, konkrétně část „[V]liv záměru na ovzduší a klima“.

45. Pro úplnost pak Osoba zúčastněná na řízení dodává, že Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024 (stejně jako Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024) Žalobce učinil až po uplynutí lhůty pro podání odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK.⁴⁷ V kontextu výše uvedeného ustanovení § 82 odst. 4 SŘ je tedy zřejmé, že na námitky Žalobce obsažené v jeho Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024, jakož i Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024, Žalovaný ani neměl povinnost přímo reagovat (jakkoli ve skutečnosti Žalovaný i tyto námitky detailně vypořádal).

V. K Námitce č. 2

46. Námitkou č. 2 Žalobce rozporuje zařazení Záměru pod bod 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA („[R]estrukturalizace pozemků v krajině a záměry využití neobdělávané půdy nebo polopřírodních území k intenzivnímu zemědělskému využívání na ploše od stanoveného limitu“). Rovněž **Námitku č. 2** shledává Osoba zúčastněná na řízení **nedůvodnou**, nadto je **otázka zařazení Záměru pod bod 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA v daných souvislostech irelevantní z pohledu zákonnosti a správnosti Napadeného rozhodnutí.**

V.1 Správnost zařazení Záměru pod bod 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA

47. Osoba zúčastněná na řízení k tomu v první řadě uvádí, že zařazení Záměru bylo Osobou zúčastněnou na řízení, resp. Zpracovatelem, provedeno v intencích Metodického výkladu Žalovaného č.j. MZP/2018/710/3250, ze dne 1. 10. 2018 (dále jen „**Metodický výklad**“), podle něhož je v praxi postupováno a který tak současně přispívá k dodržení základní zásady činnosti správních orgánů podle ustanovení § 2 odst. 4 SŘ.⁴⁸ Zařazení Záměru v tomto smyslu následně aprobovaly též Úřad ÚK (v Rozhodnutí KÚÚK) a Žalovaný (v Napadeném rozhodnutí).
48. Metodický výklad přitom podle názoru Osoby zúčastněné na řízení reflektuje smysl a účel Přílohy č. 1 k Zákonu EIA, jakož i povinnost eurokonformního výkladu Zákona EIA.⁴⁹
49. Je evidentní, že bod 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA v sobě integruje dva samostatné (v principu odlišné) druhy (typy) záměrů (spadajících do kategorie II) vyžadujících (v případě dosažení či překročení stanoveného limitu 10 ha) provedení zjišťovacího řízení.

⁴⁷ Rozhodnutí KÚÚK bylo zveřejněno veřejnou vyhláškou na úřední desce Úřadu ÚK dne 15. 2. 2024. Lhůta pro podání odvolání, počínající běžet ode dne doručení Rozhodnutí KÚÚK, jímž byl patnáctý den po zveřejnění Rozhodnutí KÚÚK na úřední desce Úřadu ÚK, tak uplynula dnem 18. 3. 2024 (poslední den lhůty k podání odvolání).

⁴⁸ Podle ustanovení § 2 odst. 4 SŘ „[s]právní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“ Základní zásady činnosti správních orgánů normované v ustanoveních § 2 až § 8 SŘ se přitom nepochybně uplatní i v rámci zjišťovacího řízení podle § 7 Zákona EIA, jakkoli samo zjišťovací řízení není řízením správním (z judikatury srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 5 A 105/2018 – 74-87, ze dne 26. 7. 2018).

⁴⁹ Tj. v daném případě povinnost eurokonformního výkladu Přílohy č. 1 k Zákonu EIA v souladu s požadavky plynoucími ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. 12. 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, v platném znění (dále jen „**Směrnice EIA**“).

Již z povahy věci (a rovněž tak i z dikce předmětného bodu) je přitom zřejmé, že provedení zjišťovacího řízení bude vyžadováno tehdy, pakliže příslušný záměr (dosahující alespoň prahové hodnoty 10 ha) naplní charakteristiku alespoň jednoho z uvedených typů záměrů: (i) restrukturalizace pozemků v krajině nebo (ii) využití neobdělávané půdy nebo polopřírodních území k intenzivnímu zemědělskému využívání. Smyslem uvedeného bodu 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA, tj. ani Žalobcem zdůrazňované spojky „a“, zde vskutku není stanovení kumulativních podmínek v tom smyslu, že by snad předkládaný záměr musel naplňovat současně charakteristiku obou v bodě 93 uvedených typů záměrů (jak chybně proponuje Žalobce).

50. Výklad zastávaný Žalobcem jde přitom nejen proti zřejmému smyslu daného ustanovení (bodu), nýbrž je rovněž v kolizi s požadavkem eurokonformního výkladu Zákona EIA. Podle čl. 4 odst. 2 Směrnice EIA byly členské státy povinny provést určení, zda záměry uvedené v příloze II Směrnice EIA podléhají posouzení na základě: (i) přezkoumání každého jednotlivého případu; nebo (ii) prahových hodnot nebo kritérií stanovených členským státem; příp. (iii) kombinace postupů ad (i) a (ii). Podle přílohy II Směrnice EIA přitom představují samostatný záměr mj. též: a) záměry restrukturalizace zemědělského půdního fondu a rovněž b) záměry využití neobdělávané půdy nebo polopřírodních území k intenzivnímu zemědělskému využívání. S ohledem na tuto skutečnost je zřejmé, že provedení zjišťovacího řízení na základě bodu 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA nelze omezovat pouze na případy, kdy předkládaný záměr naplní současně charakteristiku obou v bodě 93 uvedených typů záměrů.^{50, 51}
51. Podle Metodického výkladu se restrukturalizací „[r]ozumí záměr, jehož účelem je provést změnu druhu pozemku ze stávajícího druhu na jiný o příslušné výměře dosahující nebo přesahující limitní hodnotu, nebo záměr, jehož účelem je provést terénní úpravy, kdy plocha těchto úprav dosahuje nebo přesahuje limitní hodnotu.“ O naplnění uvedených kritérií nebylo v případě Záměru sporu, jejich naplnění ostatně nikterak nezpochybňuje ani Žalobce. Osoba zúčastněná na řízení (resp. Zpracovatel), Úřad ÚK a Žalovaný tedy postupovali zjevně správně, kategorizovali-li Záměr jako záměr spadající do kategorie II podle bodu 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA.

V.2 Otázka správnosti zařazení záměru pod bod 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA není v poměrech dané věci podstatná

52. Žalobce v Žalobě argumentuje, že v případě Původního záměru 2016 mohlo být uvažováno o záměrech zařaditelných pod body 94 nebo 95 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA. K tomu je třeba uvést, že případná kategorizace Původního záměru 2016 je pro účely

⁵⁰ Na tom ničeho nemění ani skutečnost, že v případě vymezení prvního typu záměru podle bodu 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA (restrukturalizace pozemků v krajině) šel zákonodárce zjevně nad rámec požadavků plynoucích z čl. 4 odst. 2 ve spojení s přílohou II Směrnice EIA (což je postup bezpochyby možný a přípustný).

⁵¹ O správnosti výkladu zastávaného Osobou zúčastněnou na řízení, jakož i Úřadem ÚK a Žalovaným, ostatně svědčí i znění obdobného bodu 1.2 kategorie II Přílohy č. 1 k Zákonu EIA, ve znění účinném do 31. 10. 2017, podle něhož zjišťovacímu řízení podléhaly záměry „[r]estrukturalizace pozemků v krajině, využívání neobdělávaných pozemků nebo polopřirozených oblastí k intenzivnímu zemědělskému využívání, uvedení zemědělské půdy do klidu na ploše od 10 ha“, tj. kdy uvedený bod integroval dokonce 3 různé druhy (typy) záměrů, přičemž v případě druhého a třetího typu šlo o záměry v principu kontradiktorní.

zařazení Záměru zcela bez významu, rozhodný je v tomto ohledu charakter (obsah) Záměru.

53. Nadto bylo-li by snad možno Záměr (nikoli Původní záměr 2016) subsumovat (rovněž) pod body 94 nebo 95 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA, na právní postavení Žalobce, ani na zákonnost či správnost Napadeného rozhodnutí (ve spojení s Rozhodnutím KÚÚK) by taková kategorizace neměla žádný vliv, neboť i v těchto případech jde (stejně jako v případě záměrů podle bodu 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA) o záměry kategorie II vyžadující (nanejvýš⁵²) provedení zjišťovacího řízení za účelem posouzení, zda v daném konkrétním případě takový záměr podléhá posouzení vlivů na životní prostředí podle Zákonu EIA (tj. zda má být provedena tzv. „velká EIA“).⁵³
54. Za rozhodné je v daném případě třeba považovat výlučně to, že Záměr nepochybně nepředstavuje žádný ze záměrů uvedených v kategorii I Přílohy č. 1 k Zákonu EIA, tj. žádný ze záměrů podléhajících obligatornímu posouzení podle Zákonu EIA („velká EIA“) bez dalšího.^{54, 55}
55. Stručně shrnuto, Námitkou č. 2 Žalobce nikterak nezpochybnuje potřebu provedení zjišťovacího řízení s cílem podle ustanovení § 7 odst. 2 Zákonu EIA, které přitom provedeno bylo. Nelze tak než uzavřít, že ani v tomto ohledu Úřad ÚK a Žalovaný žádným způsobem nepochybili.

⁵² V případě dosažení limitních hodnot.

⁵³ Obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 151/2021 – 37, ze dne 23. 6. 2023, v němž kasační soud mj. konstatoval tyto závěry: „[c]ílem zjišťovacího řízení dle § 7 odst. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je primárně určit, zda má být daný záměr dále posouzen v procesu EIA, a tedy, zda se v tomto procesu bude pokračovat, nebo zda záměr nemůže mít významné negativní vlivy na životní prostředí, takže není třeba v procesu EIA pokračovat (...) Pokud stěžovatel namítá, že daný projekt měl být řádně posouzen jako záměr dle bodu 109 přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, je třeba konstatovat, že i pokud by byl daný záměr zařazen též pod bod 109 přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí („parkoviště nebo garáže s kapacitou od stanoveného limitu parkovacích stání v součtu pro celou stavbu“ – 500 míst), stále by se jednalo o záměr kategorie II, tedy takový, který podléhá posouzení vlivů na životní prostředí pouze v případě, že to vyplývá ze závěru zjišťovacího řízení. V nyní posuzované věci řádné zjišťovací řízení proběhlo i bez ohledu na to, že v oznámení byl předmětný záměr považován z hlediska bodu 109 přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí za podlimitní. Nebylo přitom rozhodné, zda záměr svým charakterem současně naplní více bodů kategorie II přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, neboť dle přílohy č. 2 téhož zákona platí v každém případě pro zjišťovací řízení tatáž kritéria a hodnotí se v něm záměr jako celek, nikoliv pouze ta jeho část, která naplňuje příslušný limit dle přílohy č. 1 uvedeného zákona.“ (pozn.: potvrzení části citovaného textu bylo přidáno Osobou zúčastněnou na řízení).

⁵⁴ K tomu srov. následující závěry výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 151/2021 – 37, ze dne 23. 6. 2023 (cit.): „[V] rámci procesu posuzování vlivů (EIA) se rozlišují dva typy záměrů: a) záměry vždy podléhající posouzení, které jsou uvedeny v příloze č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí jako kategorie I, a b) záměry vyžadující zjišťovací řízení, v němž se posoudí, zda záměr bude dále posuzován – tzv. screening. Tyto záměry jsou uvedeny v téže příloze jako kategorie II. Zařazení záměrů do uvedených kategorií probíhá na základě kritérií stanovených v uvedené příloze (...). Správné zařazení záměru dle přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí do jednotlivých kategorií, resp. položek je tedy rozhodné pro určení toho, zda u daného záměru má bez dalšího proběhnout podrobné posouzení dle uvedeného zákona (kategorie I), nebo nejprve zjišťovací řízení dle § 7 odst. 2 tohoto zákona (kategorie II), a jaký správní orgán (zda krajský úřad, nebo Ministerstvo životního prostředí) má posouzení či zjišťovací řízení provést.“

⁵⁵ V této souvislosti Osoba zúčastněná na řízení pro vyloučení pochybností připomíná, že obsahem Záměru není těžba hnědého uhlí (Záměr naopak předpokládá její ukončení).

VI. K Námitce č. 3

56. Námitkou č. 3 Žalobce zpochybňuje zákonnost a přezkoumatelnost závěru, podle něhož Záměr nemá významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle Zákona EIA. Žalobce současně tvrdí, že tento závěr nemá ani oporu ve zjištěném skutkovém a právním stavu, a naopak je s ním v příkrém rozporu. Žalobce prezentuje své přesvědčení, že Záměr přinese výrazný negativní vliv na životní prostředí, neboť se má jednat o prostou konzervaci devastace rozsáhlého území po povrchové těžbě uhlí (podle názoru Žalobce opakovaně prezentovaného v Žalobě má *de facto* dojít k opuštění Lomu ČSA a jeho ponechání svému osudu).
57. V rámci Námitky č. 3 Žalobce poukazuje zejména na údajnou problematickou kvalitu vody v dotčeném území (v napouštěné zbytkové jámě), a to především v důsledku možného mísení povrchové vody s podzemními důlními vodami a v důsledku tvrzené nadměrné eutrofizace.
58. Obsah Námitky č. 3 se pak do značné míry prolíná a souvisí s obsahem Námitky č. 6 (což současně činí Žalobu poněkud nepřehlednou). Níže uvedené vyjádření Osoby zúčastněné na řízení tak bude v některých částech rovněž jejím vyjádřením k dílčím námitkám obsaženým v rámci Námitky č. 6.

VI.1 Cíl zjišťovacího řízení a zjevná irelevance řady dílčích námitek Žalobce

59. Osoba zúčastněná na řízení úvodem považuje za vhodné rekapitulovat cíl zjišťovacího řízení u záměrů (a změn záměrů) uvedených v § 4 odst. 1 písm. b) až h) Zákona EIA, který je jasně vymezen v ustanovení § 7 odst. 2 Zákona EIA. Podle přesvědčení Osoby zúčastněné na řízení se totiž řada námitek prezentovaných Žalobcem v Žalobě (resp. též předtím v průběhu zjišťovacího a souvisejícího správního řízení) zcela vymyká (jde nad rámec) charakteru a předmětu zjišťovacího řízení.
60. V souladu se závěry konstantní judikatury je třeba zdůraznit, že v případech uvedených v § 7 odst. 2 Zákona EIA je účelem (cílem) zjišťovacího řízení zhodnocení (zjištění), zda záměr může mít významný vliv na životní prostředí a zda se tedy má dále provést posuzování podle uvedeného zákona v plném rozsahu, či nikoliv. Jiné otázky nejsou předmětem zjišťovacího řízení a příslušnému úřadu tedy nepřísluší takové otázky řešit (nemají-li současně nutně vliv na závěr o potenciálních dopadech, resp. vlivu předloženého záměru na životní prostředí).⁵⁶ Příslušný úřad posuzující vlivy oznámeného záměru na životní prostředí tedy není oprávněn komplexně posuzovat všechny aspekty vztahující se k oznámenému záměru (jako např. jeho soulad s územně plánovací dokumentací nebo jinými koncepčními materiály či s příslušnými technickými normami). Jeho úlohou je toliko posoudit možné vlivy záměru na životní prostředí (v širším smyslu definovaném v ustanovení § 1 odst. 1 ve spojení s § 2 Zákona EIA).⁵⁷

⁵⁶ Výjimku pak samozřejmě představují otázky týkající se tzv. *scopingu* pro případ závěru zjišťovacího řízení, podle něhož předložený záměr podléhá dalšímu posuzování podle Zákona EIA.

⁵⁷ Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 276/2020 – 96, ze dne 2. 12. 2020 (zejména body [60] a [87]), či výše v pozn. pod čarou č. 36 citované závěry rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 9 A

61. V tomto ohledu tedy (v poměrech dané věci) nelze než hodnotit jako irelevantní (z pohledu předmětu zjišťovacího řízení nadbytečné) námitky Žalobce (opakovaně prezentované v Žalobě, zejména v rámci Námitek č. 3 a 6),⁵⁸ resp. případné vedení podrobné polemiky o tom, zda se jedná o záměr ojedinělý, zda Záměr odpovídá historické koncepci a strategii ekologické politiky a jaké mají být v této souvislosti uplatňovány cíle a postupy při rekultivacích, zda je Záměr z pohledu vnímání veřejnosti (resp. její části) považován za žádoucí a optimální či zda v dané věci proběhla dostatečně podrobná veřejná debata⁵⁹ *etc.*
62. Obdobně pak podle přesvědčení Osoby zúčastněné na řízení postrádá smysl podrobněji reagovat na ničím nepodložená a zcela smyšlená („konspirační“) tvrzení o tom, že Záměr má být jakýmsi komplotem napříč zainteresovanými subjekty, včetně orgánů státní správy, a že jeho prezentace má být postavena na lžích a manipulacích ze strany ústředních orgánů a vrcholných politiků.
63. S ohledem na výše uvedené se tedy Osoba zúčastněná na řízení při vypořádání souvisejících se Námitek č. 3 a 6 soustředí toliko na námitky Žalobce týkající se potenciálních vlivů Záměru na životní prostředí.

VI.2 Ke koncepci (obsahu) Záměru

64. Především je třeba důrazně odmítnout zcela nepodložená, nepravdivá, účelová a manipulativní tvrzení Žalobce (prostupující celou Žalobou) o tom, že Záměr má údajně spočívat v prosté konzervaci devastace rozsáhlého území po povrchové těžbě uhlí, resp. že jím snad má dojít k opuštění Lomu ČSA a jeho ponechání svému osudu.
65. Jak již Osoba zúčastněná na řízení zdůraznila ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku Žalobě a návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 16. 9. 2024 (dále jen „**Vyjádření SEAS ze dne 16. 9. 2024**“):
- (i) Záměr a Oznámení Záměru vychází z usnesení vlády ČR ze dne 28. 6. 2023, č. 479 (dále jen „Usnesení č. 479/2023“), kterým vláda (mj.) vyslovila souhlas se způsobem sanačních a rekultivačních prací v lokalitě Lomu ČSA podle doporučeného (tzv.) balančního scénáře;⁶⁰ přičemž

113/2022 – 51, ze dne 29. 3. 2023, týkající se povahy zjišťovacího řízení (zejména bod 54. předmětného rozsudku).

⁵⁸ Jakkoli i tyto námitky uplatňované Žalobcem považuje Osoba zúčastněná na řízení za nedůvodné a v převážné části opřené o nepravdivé, manipulativní a/nebo zavádějící tvrzení Žalobce.

⁵⁹ A to se vším respektem, který Osoba zúčastněná na řízení chová k obyvatelům Mostecka, resp. Podkrušnohorského regionu.

⁶⁰ Zpracování a výběru balančního scénáře přitom předcházela celá řada odborných studií a analýz; v tomto ohledu si Osoba zúčastněná na řízení dovoluje v podrobnostech odkázat zejména na kap. B.I.5 Oznámení Záměru a dále na podkladový dokument pro jednání vlády České republiky (předložený soudu Osobou zúčastněnou na řízení jako příloha Vyjádření SEAS ze dne 16. 9. 2024) obsahující: (i) návrh usnesení vlády, (ii) předkládací zprávu, (iii) dopis ministra životního prostředí Ing. Mariana Jurečky ze dne 26. 1. 2023, pod č.j. MZP/2023/610/387, a (iv) materiál označený jako „[N]ávrh komplexního a efektivního využívání území lomu ČSA po ukončení těžby“, v nichž je detailně shrnut vývoj a jednotlivé kroky týkající se volby balančního scénáře, vycházejícího mj. z vyššího podílu území, na němž má být aplikována přirozená obnova (všechny uvedené dokumenty jsou obsaženy v soudním spise).

- (ii) varianta rekultivace těžbou narušeného území přirozenou obnovou je zakotvena a preferována (chráněna) přímo zvláštním zákonem (viz. zejména ustanovení § 32a horního zákona⁶¹ ve spojení s ustanovením § 3 odst. 1 písm. w) ZOPK⁶²).

Důkaz: *Oznámení Záměru vypracované Ing. Ivou Vrátnou EKOLINE, v prosinci 2023, včetně příloh (obsaženo ve správním spise)*

Podkladový dokument pro jednání vlády České republiky obsahující: (i) návrh usnesení vlády, (ii) předkládací zprávu, (iii) dopis ministra životního prostředí Ing. Mariana Jurečky ze dne 26. 1. 2023, pod č.j. MZP/2023/610/387, a (iv) materiál označený jako „[N]ávrh komplexního a efektivního využívání území lomu ČSA po ukončení těžby“ (obsažen v soudním spise)

(s výhradou dalších důkazů)

66. Záměr tedy reflektuje jednak stávající právní rámec pro sanace a rekultivace vyplývající z horního zákona a současně vychází z aktuálního koncepčního materiálu přijatého na vládní úrovni přímo ve vztahu k dané lokalitě (Lomu ČSA), jenž přitom byl (mj.) na základě řady odborných environmentálních studií odůvodněn rovněž právě zvýšeným akcentem na ochranu životního prostředí.

67. Nedílným obsahem Záměru jsou přitom mj.:

- (i) respektování stanovení Jádrové zóny, na níž bude vyhlášena NPP, včetně stanovení plánu péče a bližších ochranných podmínek;⁶³
- (ii) veškeré sanační práce potřebné za účelem uvedení území Lomu ČSA do stabilního a bezpečného stavu (§ 31 odst. 5 horního zákona), včetně trvalého utěsnění uhelné sloje a zajištění stability svahů, to vše v parametrech odpovídajících budoucímu využití pozemků (srov. též kap. B.I.6.1. Oznámení Záměru vymezující příslušná opatření, jež tvoří součást Záměru, kdy součástí těchto opatření bude rovněž monitoring v souvislosti se svahovými nestabilitami a provádění nutných preventivních sanačních úprav svahů);⁶⁴

⁶¹ Podle ustanovení § 32a zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horního zákona), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**horní zákon**“) „[o]rganizace a právnické a fyzické osoby, které žádají o stanovení dobývacího prostoru, o povolení otvírky, přípravy a dobývání nebo povolení likvidace důlních děl a lomů, prověřují možnost rekultivace území přírodě blízkou obnovou těžbou narušeného území.“

⁶² Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. w) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZOPK**“), „[p]řírodě blízkou obnovou těžbou narušeného území se rozumí obnova přírodně hodnotných ekosystémů na území narušeném těžbou ponecháním území samovolnému vývoji, popřípadě pomocí citlivých zásahů usměrňujících tento vývoj příznivě pro zvláště chráněné druhy organismů.“

⁶³ Viz. (i) Oznámení Záměru (obsaženo v soudním i správním spise); (ii) Záměr na vyhlášení zvláště chráněného území – Národní přírodní památka Lom Československé armády, únor 2024 (obsažen v soudním spise); a (iii) Plán péče o Národní přírodní památku Lom Československé armády (dále též „**Plán péče**“).

⁶⁴ V podrobnostech viz. kap. B.I.6 Oznámení Záměru a její přílohu H5.1 (dokumenty obsaženy ve správním spisu).

- (iii) stanovený management Jádrové zóny (NPP) ve spolupráci s odborným biologickým dozorem a Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen „AOPK“);⁶⁵
- (iv) vytvoření drobných biotopů;⁶⁶
- (v) provedení technických rekultivací v Jádrové zóně v rozsahu dle požadavků AOPK (např. poldry, vodní příkopy, tůně);⁶⁷
- (vi) tvorba terénních elevací (opatření na zvýšení geodiverzity);⁶⁸
- (vii) dobudování cestní sítě;⁶⁹
- (viii) provedení hydrických rekultivací (zatopení zbytkové jámy Lomu ČSA s předpokládaným využitím výhradně přítoků z vlastního povodí Lomu ČSA – „jezero ČSA“ /dále též „**Jezero ČSA**“/);⁷⁰
- (ix) vytvoření tzv. příbřežní zóny.

Důkaz: Oznámení Záměru vypracované Ing. Ivou Vrátnou EKOLINE, v prosinci 2023, včetně příloh (obsaženo ve správním spise)

Plán péče (připojen jako příloha)

(s výhradou dalších důkazů)

68. Již jen z výše uvedeného je zřejmé, že tvrzení Žalobce o charakteru (obsahu) Záměru rámcově shrnutá výše v odst. 64. tohoto vyjádření jsou zcela mimo realitu.
69. Nutno přitom zdůraznit, že pro účely posouzení vlivů Záměru na životní prostředí je, co se týče obsahu Záměru, nutno vycházet primárně z jeho popisu uvedeného v Oznámení Záměru.⁷¹ Chybná interpretace, či spíše účelová dezinterpretace obsahu Záměru ze strany Žalobce, případně jeho subjektivní hodnocení obsahu Záměru, jsou zcela nerozhodné.

⁶⁵ Viz. (i) kap. B.I.6 Oznámení Záměru Oznámení Záměru; (ii) Záměr na vyhlášení zvláště chráněného území – Národní přírodní památka Lom Československé armády, únor 2024; a (iii) Plán péče. Součástí opatření v rámci Záměru tvoří rovněž cílený biomonitoring území ve spolupráci s AOPK a ČZU (viz. kap. B.I.6.1. Oznámení Záměru).

⁶⁶ Viz. kap. B.I.6 Oznámení Záměru.

⁶⁷ Viz. kap. B.I.6 Oznámení Záměru.

⁶⁸ Viz. kap. B.I.6 Oznámení Záměru.

⁶⁹ Viz. kap. B.I.6 Oznámení Záměru.

⁷⁰ Viz. kap. B.I.6 Oznámení Záměru; nedílnou součástí tvoří rovněž opatření v podobě průběžné aktualizace vodo hospodářské bilance napouštění Jezera ČSA se zohledněním nových hydrogeologických poznatků a nových poznatků z monitoringu na jezeře Most (viz. kap. B.I.6.1. Oznámení Záměru).

⁷¹ Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 167/2019 – 44, ze dne 25. 11. 2019, v němž kasační soud formuloval závěr, podle něhož „[p]ři zařazení záměru se z povahy věci vychází primárně z jeho popisu uvedeného v oznámení záměru. Je to totiž sám oznamovatel, kdo určuje povahu, rozsah a další specifika svého záměru; oznamovatel jistě musí vědět, jaký záměr chce uskutečnit. Zásadní roli oznámení lze ostatně odvodit také z § 7 odst. 3 věty první zákona o posuzování vlivů, podle níž platí, že „[z]jišťovací řízení se zahajuje na podkladě oznámení a provádí se podle kritérií uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu“. Obdobný závěr (tj. že v tomto ohledu je třeba vycházet primárně z oznámení) lze dovodit i z dalších rozhodnutí, jako např. rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 29 A 23/2020 – 144, ze dne 16. 6. 2020, a navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 276/2020 – 96, ze dne 2. 12. 2020 (z nichž mj. plyne nemožnost požadovat po oznamovateli zpracování variant řešení záměru).

Správní orgány (Úřad ÚK i Žalovaný) tedy postupovaly zcela správně, pakliže při posouzení vycházely z obsahu Záměru uvedeného v Oznámení Záměru a nevešly na argumentaci Žalobce rámcově shrnutou výše v odst. 64. tohoto vyjádření.

VI.3 K podkladům rozhodnutí správních orgánů

70. Nelze pak přisvědčit ani námitce, podle níž Žalovaný při konstrukci své argumentace „otrocky“ vycházel z „předloženého oznámení těžařů“.
71. Osoba zúčastněná na řízení je přesvědčena o tom, že Úřad ÚK i Žalovaný v daném případě postupovali v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, včetně zásady vyšetřovací a materiální pravdy (§ 2 odst. 4 a § 3 SŘ). Správní orgány měly k dispozici v dostatečném rozsahu podklady postačující pro zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, umožňující současně učinit jednoznačný závěr o vyloučení významných vlivů Záměru na životní prostředí.
72. Jak již bylo uvedeno výše v části VI.2, správním orgánům nelze ničeho vytýkat, pakliže ohledně obsahu Záměru vycházely primárně z jeho popisu uvedeného v Oznámení Záměru.
73. Jak plyne i z ustanovení § 7 odst. 3 Zákona EIA, Oznámení Záměru (včetně jeho příloh) nepochybně představuje rovněž významný podklad pro samotné posouzení vlivu Záměru na životní prostředí. Nelze přitom přehlédnout, že Oznámení Záměru bylo vypracováno Zpracovatelem, jakožto držitelem autorizace ve smyslu ustanovení § 19 Zákona EIA,⁷² tzn. (mj.) bezúhonnou osobou disponující potřebnou odbornou způsobilostí. V daném případě bylo navíc Oznámení Záměru doplněno celou řadou příloh, tvořených rovněž dalšími odbornými podklady (včetně Zprávy JUROS, Hodnocení krajinného rázu zájmového území podle § 12 ZOPK a návrhu na vyhlášení NPP).
74. Kromě výše uvedených podkladů a dále podkladů uvedených v ustanovení § 7 odst. 3 písm. c) Zákona EIA (vyjádření dotčené veřejnosti, dotčených orgánů a dotčených územních samosprávných celků) pak správní orgány vycházely rovněž z dalších aktuálních odborných environmentálních studií, konkrétně Studie napouštění jezera ČSA, Studie VÚHU a Studie R-PRINCIP, kterými (mj. na základě námitek Žalobce) rovněž konfrontovaly významné závěry uvedené Zpracovatelem v Oznámení Záměru (a to zejména v případě stěžejních námitek Žalobce týkajících se hydrické rekultivace).⁷³
75. Nutno přitom rovněž zdůraznit, že žádný z dotčených orgánů ochrany životního prostředí nebo veřejného zdraví v rámci svých vyjádření k Oznámení Záměru neuplatnil proti Záměru připomínky (ani nepožadoval další posouzení podle Zákona EIA).⁷⁴
76. Z výše uvedeného je zřejmé, že ani co do množství (rozsahu), kvality a kritického vyhodnocení podkladů nelze správním orgánům v posuzovaném případě ničeho vytýknout.

⁷² Opravňující příslušnou osobu zpracovávat dokumentaci, posudek a vyhodnocení podle Zákona EIA.

⁷³ Viz. str. 11 Rozhodnutí KÚÚK a str. 22 až 26 Napadeného rozhodnutí.

⁷⁴ Viz. ve správním spise obsažená: (i) vyjádření Magistrátu města Mostu, odboru životního prostředí a mimořádných událostí, zn. MnM/179601/2023/OŽPaMU/JB, ze dne 3. 1. 2024, (ii) vyjádření Městského úřadu Litvínov, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. MELT/5475/2024/OŽP/KUE/208.3/3, ze dne 18. 1. 2024, (iii) vyjádření Úřadu ÚK č.j. KUUK/182513/2023, ze dne 16. 1. 2024, a (iv) vyjádření Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje č.j. KHSUL 57442/2023, ze dne 17. 1. 2024.

VI.4 Vypořádání námitek Žalobce ze strany správních orgánů

77. Žalobce v rámci Námitky č. 3 opakuje, že Žalovaný se náležitě nezabýval jeho námitkami uplatněnými v odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK, zcela pominul argumentaci uvedenou v Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024 a nedostatečně vypořádal rovněž námitky uvedené v Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024.
78. K otázce vypořádání námitek Žalobce ze strany Žalovaného, zejména pak ve vztahu k Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024 a Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024, si Osoba zúčastněná na řízení dovoluje odkázat výše na čl. IV. a dále na čl. VIII. tohoto vyjádření.
79. Žalovaný přitom obsírně reagoval a zcela dostatečně (v intencích kritérií uvedených výše v části IV.1 tohoto vyjádření) vypořádal rovněž veškeré Žalobcem předestřené námitky obsažené přímo v jeho odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK.⁷⁵

VI.5 K námitkám Žalobce týkajícím se sanace zbytkové jámy a hydrické rekultivace

80. Již z výše v části VI.2 uvedených skutečností je zřejmé, že Záměrem nevznikne žádné „nestabilní“ či „nebezpečné“ prostředí, jak se snaží manipulativně přesvědčovat Žalobce. Faktem rovněž je, že Záměr nikterak neupouští od hydrické rekultivace v lokalitě Lomu ČSA, konkrétně od napouštění zbytkové jámy Lomu ČSA vedoucího ke vzniku Jezera ČSA; Záměrem nicméně (mj.) v kontextu závěrů souvisejících aktuálních odborných studií dochází ke změně způsobu zatopení zbytkové jámy, jehož zdrojem mají být výhradně přirozené přítoky z vlastního povodí Lomu ČSA (včetně zdrojů podzemních, zejména kvarterních vod).
81. Jak již bylo výše naznačeno a doloženo i v rámci zjišťovacího řízení, navržené řešení hydrické rekultivace je podloženo a detailně odůvodněno rovněž aktuálními odbornými analýzami a studii, z nichž čerpaly ve svých rozhodnutích rovněž správní orgány (Úřad ÚK a Žalovaný).⁷⁶ Poznatky a závěry aktuálních studií a analýz,⁷⁷ odůvodněné rovněž zkušenostmi z hydrické rekultivace realizované v minulosti na jiných zbytkových důlních jámách v oblasti Severočeské hnědouhelné pánve, přitom modifikovaly a do značné míry překonaly dříve preferované tendence a varianty hydrické rekultivace nadále prosazované Žalobcem.
82. Jakkoli je zvolený způsob hydrické rekultivace (oproti rekultivaci s využitím externích vodních zdrojů) nepochybně dlouhodobějším procesem, jeho výrazně příznivý efekt nesporně spočívá⁷⁸ v prakticky nulovém negativním dotčení jiných povrchových vodních zdrojů, a to právě s ohledem na napouštění zbytkové jámy výlučně z vlastního přirozeného povodí, tj. nikoli s využitím dotace vod z externích zdrojů, tzn. z okolních

⁷⁵ Viz. str. 5 až 17 Napadeného rozhodnutí.

⁷⁶ Konkrétně se především jedná o výše v pozn. pod čarou 42 uvedené Studii napouštění jezera ČSA, Studii VÚHU a Studii R-PRINCIP.

⁷⁷ Kromě výše uvedených studií a analýz viz. též např. odkazy na studie a analýzy uvedené ve vládním materiálu označeném jako „[N]ávrh komplexního a efektivního využívání území lomu ČSA po ukončení těžby“.

⁷⁸ Mj. rovněž s ohledem na koncepci ochrany před následky sucha na území ČR.

povodí a vodních toků (Bílina, Lounnice).⁷⁹ Z povahy Záměru je přitom zřejmé, že bude současně přirozeně přispívat k zadržování vody v krajině a tím i k postupnému zlepšování a stabilizaci mikroklimatických podmínek v lokalitě Lomu ČSA (zvýšená intenzita zadržování vody v krajině patří mezi hlavní cíle Záměru).⁸⁰

83. Ve vazbě na Žalobcem namítané dlouhotrvající napouštění zbytkové jámy Lomu ČSA zvoleným přirozeným způsobem je přitom nutno současně poukázat na skutečnost, že v počáteční (dynamické) fázi napouštění se předpokládá relativně rychlý vzestup hladiny (cca 50 m za 10 let, v počáteční fázi až 15 m/rok) a tedy též zatopení významné části předpokládaného území Jezera ČSA (dosažení kóty cca 103 m. n. m.).⁸¹

Důkaz: *Oznámení Záměru vypracované Ing. Ivou Vrátnou EKOLINE, v prosinci 2023, včetně příloh (obsaženo ve správním spise)*

Studie napouštění jezera ČSA (obsažena ve správním spise)

Studie VÚHU (obsažena ve správním spise)

Studie R-PRINCIP (obsažena ve správním spise)

Podkladový dokument pro jednání vlády České republiky obsahující: (i) návrh usnesení vlády, (ii) předkladací zprávu, (iii) dopis ministra životního prostředí Ing. Mariana Jurečky ze dne 26. 1. 2023, pod č.j. MZP/2023/610/387, a (iv) materiál označený jako „[N]ávrh komplexního a efektivního využívání území lomu ČSA po ukončení těžby“ (obsažen v soudním spise)

(s výhradou dalších důkazů)

VI.5.1 K dílčím námitkám Žalobce týkajícím se vlivu na jakost vody

84. Dílčí námitky Žalobce (uplatněné v rámci Námitky č. 3) se koncentrují především na otázku kvality vody v (budoucím) Jezeře ČSA. Žalobce dovozuje, že Jezero ČSA bude naplněno „jedovatou vodou“ kontaminovanou těžkými kovy. Tuto ničím nepodloženou argumentaci Žalobce je nutno kategoricky odmítnout.
85. Žalobce v uvedené souvislosti konkrétněji poukazuje na riziko mísení vody v Jezeře ČSA s důlními (zejména stařinovými) vodami vedoucím k údajnému zakyselení vod a dále na riziko nadměrné eutrofizace.
86. Žalobcem uplatněná a zcela nepodložená argumentace je přitom v příkrém rozporu se závěry odborné prognózy týkající se jakosti vody v Jezeře ČSA (jejího vývoje) prezentované v Oznámení Záměru,⁸² jejíž závěry jsou přitom koherentní se závěry

⁷⁹ Viz. kap. D.1.4. Oznámení Záměru (str. 75). Záměrem rovněž nedojde k realizaci zpevněných ploch, melioračních nebo odvodňovacích staveb, které by mohly ovlivnit zasakování srážek a měly zásadní dopad na současné podmínky povrchového odtoku. Kromě ukončení čerpání důlních vod (k němuž však dojde s ohledem na ukončení těžby v každém případě) nebude Záměrem zásadně narušena ani stávající vodohospodářská funkce přeložek vodních toků (viz. též str. 75 Oznámení Záměru).

⁸⁰ Viz. kap. D.1.3. a D.1.4. Oznámení Záměru (str. 73 a 74).

⁸¹ Viz. Studie napouštění jezera ČSA (např. kap. 2.1.3 průvodní zprávy /A.1/ této studie) a kap. B.I.6 (str. 25 a 26) a D.I.4 (str. 75) Oznámení Záměru.

⁸² Viz. kap. D.1.4 (str. 76 a 77) Oznámení Záměru.

aktuálních odborných studií (analýz), které měly správní orgány v daném případě k dispozici jako další podklady pro rozhodnutí.

87. Jak bylo uvedeno v závěrech Studie R-PRINCIP, „[k]valita vody ve velkých zbytkových jamách po těžbě uhlí je determinována především jejich morfologií (zejména průměrnou hloubkou), iontovým složením vody použité k napuštění a pokračujícím přítokem vody z vlastního povodí i vnějších zdrojů a změnami její kvality.“⁸³
88. Zcela v souladu s těmito kritérii odborná prognóza (pro klimatický scénář 2050) prezentovaná Zpracovatelem vychází mj. ze základních chemických parametrů přítokové vody odvozených přitom ze sledování kvality vody v čerpacích stanicích a ve vybraných vydatnějších přítocích na svazích Lomu ČSA a rovněž z doplňkového chemického rozboru nádrží v prostoru Lomu ČSA z července roku 2023, a to s přihlédnutím k podílům vody z jednotlivých čerpacích stanic (přičemž co do objemu vody ze zdrojů plnění Jezera ČSA se vycházelo právě ze Studie napouštění jezera ČSA). Ohledně kvality vody v Jezeře ČSA pak byly konstatovány zejména následující závěry:
- (i) Výsledný odhad pH ze směsi přítoků je v rozmezí 7,5 až 8,0; jedná se přitom o příznivou hodnotu z hlediska nízké rozpustnosti těžkých kovů i z pohledu podmínek pro vodní organismy.⁸⁴
 - (ii) Vzhledem k očekávané příznivé hodnotě pH a dobrému prokysličení vody dojde v jezerní vodě k rychlému vysrážení železa a manganu, k sedimentaci na dno a ke snížení koncentrací ve vodním sloupci na úroveň limitu stanovení. Podobný proces s rychlým poklesem pod limit pro povrchové vody proběhne i u většiny dalších kovů.⁸⁵
 - (iii) Problematika koncentrací amoniakálního dusíku bude řešena již při prvotním smíchání vody z různých zdrojů, kdy poklesne na úroveň limitu pro povrchové vody a stane se také důležitým zdrojem pro rozvoj fytoplanktonu.
 - (iv) V prvních letech bude voda v jezeře trvale zakalena. Nerozpuštěné látky však samovolně sedimentují a jejich koncentrace tak bude postupně klesat (vysoká koncentrace nerozpuštěných látek se nicméně bude několik prvních let udržovat

⁸³ Viz. kap. 8.2. Studie R-PRINCIP (v daném případě však budou vyloučeny přítoky /a s tím související vlivy/ vody z vnějších zdrojů).

⁸⁴ Podle pozorování v jiných zatopených zbytkových jamách se očekává, že se pH v hladinové vrstvě dlouhodobě udrží na úrovni kolem 8 s mírným sezónním poklesem směrem ke dnu – k tomu srov. rovněž závěry Studie R-PRINCIP uvedené v její kap. 8.2.: „[N]a rozdíl například od německých jezer ve zbytkových jamách nemáme problémy s kyselou vodou, jejíž pH by bylo nutno s velkými náklady zvyšovat. Přitoky kyselých důlních vod s vysokými koncentracemi kovů existují, ale jejich podíl je tak malý, že pH v jezerech neovlivní a koncentraci kovů ve vodním sloupci rovněž ne. Hodnoty pH se záhy po začátku napouštění ustálí v neutrální až mírně alkalické oblasti a v dalším období samovolně dále vzrostou. To spolu s dobrým prokysličením vody vede k rychlému vysrážení většiny kovů.“ (pozn.: potvrzení části citovaného textu bylo přidáno Osobou zúčastněnou na řízení).

Za ilustrativní lze v tomto ohledu považovat např. zkušenosti z jezera Barbora, kdy lom Barbora byl zaplaven bez řízeného přívodu jakéhokoli externího zdroje vody, přičemž s ohledem na to, že na dně lomu Barbora zůstaly nepřekryty zbytky bazální uhelné sloje, zde (na počátku samovolné akumulace) docházelo rovněž ke kontaktu s uhelnou sloují, tvořící část dna jezera. Hodnoty pH se zde přitom v současnosti pohybují kolem 7,5, což je hodnota běžná ve stojatých vodách s nízkou trofií (v podrobnostech viz. kap. 7 Studie R-PRINCIP).

⁸⁵ Viz. též výše v pozn. pod čarou č. 84 citované závěry Studie R-PRINCIP.

s ohledem na srážky, způsobující další přítoky zakalených vod). S postupem času se pak bude koncentrace nerozpuštěných látek (ve vodě tekoucí ze svahů lomu) snížovat po vytvoření souvislejšího vegetačního krytu a povrchových půdních krust vytvářených mikroorganismy. Ke snížení přispěje i zkrácení dráhy povrchového odtoku v důsledku stoupání hladiny jezera. Dalším zdrojem nerozpuštěných látek v jezeře bude abraze nezpevněné břehové linie. Tento vliv se významně sníží až na hladině blízké rovnovážnému stavu.

- (v) Průměrné hodnoty rozpuštěných látek z dostupných měření většinou překračují limit pro povrchové vody (roční průměr 750 mg/l); tento limit však není stanoven z hlediska vlivu na živé organismy, ale z hlediska indikace znečištění říční vody z vnějších zdrojů. Analýza údajů z prostoru Lomu ČSA ukazuje, že v současnosti nelze rozlišit mezi kvalitou hydrogeologických přítoků a vodou z vlastního povodí. Vysoká koncentrace rozpuštěných látek se vyskytuje i v nádržkách na svazích Lomu ČSA s vlastním malým povodím. Dalším faktorem ovlivňujícím koncentraci rozpuštěných látek je odpar zvyšující koncentraci proti pouhému míchání zdrojů. Pozorování z lomů Chabařovice a Medard ukazují na poměrně rychlý pokles koncentrace rozpuštěných látek v přítocích z vlastního povodí.
 - (vi) Některé chemické ukazatele budou zřejmě trvale překračovat současné limity pro povrchové vody. To však nelze považovat za problém, protože nejde o příznak antropogenního znečištění, ale o přirozenou vlastnost povodí jezera.⁸⁶
 - (vii) Jezero ČSA nebude reálně ani v prvních letech eutrofní kvůli malé průhlednosti vody. Navíc fosfor se bude v prvních letech vychytávat na jílový zákal a spolu s ním rychleji sedimentovat.
 - (viii) U Jezera ČSA se dá v prvním období očekávat nižší koncentrace rozpuštěného kyslíku ve vodním sloupci kvůli nízké průhlednosti vody, větší spotřebě na mineralizaci splavených nerozpuštěných látek i kvůli zastínění proti větru okolním terénem. S postupným stoupáním hladiny se kyslíkové poměry budou zlepšovat a na definitivní hladině se dá předpokládat trvale vysoké prokysličení v celém vodním sloupci.
89. V Oznámení Záměru tak byl konstatován odůvodněný a současnými i historickými zkušenostmi podložený závěr, podle něhož se bude kvalita vody v Jezeře ČSA během napouštění postupně zlepšovat a cílově dosáhne výrazně oligotrofního stavu; pro zlepšení kvality vody přitom není potřebné provádět žádná opatření.⁸⁷
90. Jak již bylo (výše v pozn. pod čarou č. 84) uvedeno, za ilustrativní lze v daném případě do určité míry považovat zkušenosti z jezera Barbora. Ze Studie R-PRINCIP přitom plyne, že kvalita vody se zde přirozenými procesy zlepšila velmi rychle.⁸⁸

⁸⁶ Srov. např. závěry Studie R-PRINCIP uvedené v její kap. 8.2.: „[P]řítok vody z vlastního povodí (svahy lomů, výsypky) přináší zvýšené koncentrace řady iontů, především síranů a sodíku. (...) To není třeba hodnotit nepříznivě, protože se nejedná o znečištění, ale o vlastnosti vody z vlastního povodí.“

⁸⁷ Současně je vhodné doplnit, že ukončením těžby, resp. čerpání důlních vod dojde též k pozitivním vlivům z hlediska zatížení vodního toku Bíliny, který slouží jako recipient důlních vod z Lomu ČSA.

⁸⁸ Srov. zejména úvod kap. 7.5.2. (str. 177) Studie R-PRINCIP („[p]řestože zbytková jáma lomu Barbora byla neřízeně zaplavena koncem 70. let převážně důlními vodami, měla již ve sledovaném období let 1985–1988 vodu vyhovující ve většině ukazatelů kritériím pro vodárenské toky (...) Případné zvýšené hodnoty se

91. Poukazuje-li tedy Žalobce na riziko mísení vody v Jezeře ČSA s důlními (zejména stařinovými) vodami vedoucí k údajnému zakyslení jezerní vody, je tato jeho argumentace vyvrácena výše v odst. 88., zejména bodech (i) a (ii), uvedenými závěry, plně korespondujícími se shora prezentovanými závěry Studie R-PRINCIP. Odborná prognóza hodnoty pH vody v Jezeře ČSA pochopitelně (jak již bylo výše uvedeno) reflektuje skutečnost, že jako zdroj pro napouštění zbytkové jámy budou využívány rovněž podzemní vody v lokalitě Lomu ČSA.
92. Zmiňuje-li pak Žalobce v této souvislosti rovněž otázku ochrany zásypem dna zbytkové jámy, je k tomu třeba uvést, že v Záměru uvažovaný rozsah překrytí zbytkové jámy dna Lomu ČSA je zcela dostatečný a plně reflektuje související závěry Studie VÚHU, konstatující především, že:⁸⁹
- (i) jelikož na dně Lomu ČSA byly místy ponechány pouze nebilanční zásoby uhlí (v rostlém, původním stavu), nepředpokládá se u těchto zbytků uhelné hmoty vznik záparů v době mezi ukončením těžební činnosti a napuštěním Jezera ČSA, tzn., že nebude potřebné plošně překrývat celé dno Lomu ČSA;
 - (ii) překrytí vyuhleného dna Lomu ČSA se doporučuje pouze v místech obnaženého vulkanického tělesa.^{90, 91}
93. Kromě výše uvedeného je pak (v souvislosti s Žalobcem akcentovanou problematikou stařinových vod) v Záměru současně reflektováno též doporučení k realizaci vrtu, který by sloužil nejprve k monitoringu a posléze i k případné regulaci hladiny podzemní vody.⁹²

vyskytovaly převážně na začátku sledování. V průběhu let 1985–1988 měla voda v odtoku z Barbory u naprosté většiny ukazatelů výraznou tendenci ke zlepšení.“). Rovněž pak srov. kap. 10 (str. 247 a 248) Studie R-PRINCIP („[V]odní nádrž Barbora s vodní hladinou v nadmořské výšce 250 m n. m. má rozlohu asi 63 ha, maximální hloubku 60 m a průměrnou hloubku asi 23 m. Objem nádrže je přibližně 11,5 miliónu m³. Nádrž je v současnosti odkázána pouze na přítoky z vlastního povodí a voda z ní odtéká do potoka Bouřlivec. Po ukončení těžby v roce 1973 zůstaly na dně lomu zbytky bazální části uhelné sloje. Po zastavení čerpání důlních vod a skončení těžebních prací docházelo k postupnému zatápění dna lomu. (...) Kvalita vody na počátku samovolné akumulace byla ovlivněna kontaktem s uhelnou sloují, která tvořila část dna nádrže, neboť nebyla úplně vytěžena. Přestože o počáteční kvalitě nejsou dostupné údaje, údajně šlo o běžnou rezavou důlní vodu. Kvalita vody se však přirozenými procesy rychle zlepšila natolik, že se Barbora již v 80. letech stala atraktivní nádrží. (...) Výsledky sledování nádrže Barbora od druhé poloviny 80. let do současnosti ukazují na podivuhodně stabilní prostředí. I když došlo k poměrně nezvyklému vývoji v iontovém složení vody, zachovává se trvale nízká trofie nádrže bez průkazných známek eutrofizace. (...) Nádrž Barbora slouží i jako praktická ukáзка pro veřejnost i odborníky různých oborů, jak kvalitní může být voda ve zbytkových jamách po těžbě uhlí.“).

⁸⁹ Srov. příslušné závěry obsažené v kap. 5 Studie VÚHU.

⁹⁰ Kdy v těchto místech by docházelo k nežádoucí oxidaci přítomných minerálů a k lokálnímu zhoršení kvality jezerní vody.

⁹¹ Z výsledků provedených infiltračních zkoušek pak vyplývá, že horniny uložené a částečně konsolidované na vnitřní výsypce Lomu ČSA jsou charakteru málo propustných až nepropustných zemín a lze tedy předpokládat, že výsledný absolutní vsak vody (ztráta) při napuštění budoucího Jezera ČSA se bude nejspíše pohybovat v řádech procent z celkového objemu jezera a že bude jednorázový.

⁹² Docházelo-li by k nežádoucímu vzdouvání hladiny podzemní vody ve stařinovém systému, přesahujícimu rychlost zatápění a vzestup hladiny vody v Jezeře ČSA, byl by vrt osazen čerpací technikou a hladina podzemní vody by byla řízeně regulována.

94. Rovněž tak další Žalobcem prezentovaná tvrzení ohledně údajných rizik týkajících se kvality jezerní vody, zejména pak rizika její nadměrné eutrofizace, nelze považovat za důvodná. Jak již bylo výše předestřeno, z odborné prognózy prezentované Zpracovatelem v Oznámení Záměru vyplývá, že Jezero ČSA nebude eutrofní. Tento závěr přitom koresponduje mj. rovněž se závěry Studie R-PRINCIP, konstatujícími v souvislosti s rizikem eutrofizace především následující: „[h]lavní riziko zhoršení kvality vody tak spočívá v možné eutrofizaci. Hluboká jezera (průměrná hloubka alespoň 25 m) jsou proti eutrofizaci značně odolná. Fosfor jako hlavní živina limitující v podmínkách střední Evropy úživnost vodních nádrží sedimentuje na dno a zpět do vodního sloupce se prakticky nevrací. K tomu dochází díky dostatečné zásobě vody vznikající v hlubokých nádržích po jarní cirkulaci a udržení koncentrace rozpuštěného kyslíku u dna trvale nad cca 3 mg/l. Zmenšení přítoku vody po napuštění a tím i zmenšení přísunu fosforu vede k určité oligotrofizaci napuštěných jezer. Masivnější přísun fosforu by však vyvolal eutrofizaci i hlubokých jezer a s tím souvisejících negativních důsledků (zejména zmenšení průhlednosti vody, kolísání pH a výskyt sinic vodního květu). K tomu by mohlo dojít například v důsledku rozvoje rekreace, budování rekreačních objektů na svazích kolem jezer a svedení splaškových vod do jezera.“⁹³ Z výše uvedeného plyne, že kromě dalšího (zejména kromě značné hloubky Jezera ČSA) bude riziko eutrofizace jezerní vody eliminováno též respektováním Jádrové zóny, resp. NPP a jejím Plánem péče, včetně regulace rekreačních aktivit.⁹⁴
95. Pro úplnost je pak třeba rovněž opětovně kategoricky odmítnout, že v případě Záměru by snad měla být výsledkem „erodující těžební jáma po opuštěném velkolomu ČSA“, jak se snaží prezentovat Žalobce. V této souvislosti je nutno akcentovat mj. rovněž provedené geotechnické posouzení (viz. Studie napouštění jezera ČSA, zejména její část D.1), rezultující v následující závěry:
- (i) v průběhu přirozeného napouštění zbytkové jámy Lomu ČSA není žádná z hodnocených hladin spojena se stabilitními problémy globálního charakteru v celé, či převažující části zbytkové jámy;⁹⁵
 - (ii) kolísání vodní hladiny (do 0.5 m) nezpůsobuje zásadní změnu stability břehů a je přípustné bez dodatečných úprav břehové linie.⁹⁶
96. V neposlední řadě je pak třeba opětovně zdůraznit, že integrální součástí Záměru jsou rovněž opatření uvedená v kap. B.I.6.1 Oznámení Záměru, včetně monitoringu v souvislosti se svahovými nestabilitami a provádění nutných preventivních sanačních úprav svahů, jakož i opatření v podobě průběžné aktualizace vodohospodářské bilance

⁹³ Viz. kap. 8.2. (str. 242 a 243) Studie R-PRINCIP (podtržení části citovaného textu bylo přidáno Osobou zúčastněnou na řízení).

⁹⁴ Viz. kap. D.1.4. (str. 76) Oznámení Záměru, zmiňující rovněž vyloučení komerční rekreace, zřizování skládek materiálů, užívání hnojiv a pesticidů, provádění změn vodního režimu pozemků atd., a dále též Plán péče, např. kap. 3.5 Plánu péče a tam uvedená regulační opatření rekreačního a sportovního využívání území veřejností.

⁹⁵ Velmi pravděpodobně ale budou v průběhu dlouhodobého napouštění vznikat svahové deformace lokálního charakteru.

⁹⁶ Srov. závěrečné shrnutí obsažené v kap. 3 části A.1 Studie napouštění jezera ČSA.

napouštění Jezera ČSA se zohledněním nových hydrogeologických poznatků a nových poznatků z monitoringu.

Důkaz: *Oznámení Záměru vypracované Ing. Ivou Vrátnou EKOLINE, v prosinci 2023, včetně příloh (obsaženo ve správním spise)*
Studie napouštění jezera ČSA (obsažena ve správním spise)
Studie VÚHU (obsažena ve správním spise)
Studie R-PRINCIP (obsažena ve správním spise)
Plán péče (připojen jako příloha)
(s výhradou dalších důkazů)

VI.5.2 K Žalobcem předloženému protokolu o zkoušce ze dne 16. 8. 2023

97. Žalobce v souvislosti s otázkou jakosti vody v Jezeře ČSA předložil soudu (stejně jako předtím Žalovanému v řízení o odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK) Protokol o zkoušce č. zakázky PR2388804, ze dne 16. 8. 2023, vyhotovený laboratoří společnosti ALS Czech Republic, s.r.o. (dále též „**Protokol o zkoušce**“). Dle tvrzení Žalobce uplatněného v odvolacím řízení proti Rozhodnutí KÚÚK má přitom jít o protokol „[o] zkoušce kvality vzorku vody ze vznikajícího jezera ČSA.“⁹⁷
98. S tímto důkazním návrhem se Žalovaný v Napadeném rozhodnutí výslovně vypořádal tak, že uvedený protokol „[n]emá jako důkazní prostředek žádnou relevanci, neboť (mimo skutečnost, že vzorek nebyl odebrán kompetentní úřední osobou) není zřejmé, k čemu se vztahuje, ani kdy, kde a v jaké souvislosti byl odebrán (kromě tvrzení odvolatele, že byl získán od pracovníků lomu z jezera na dně lomu ČSA).“ S tímto vypořádáním se Osoba zúčastněná na řízení v principu ztotožňuje, nicméně nad rámec toho považuje za nutné doplnit některé další zásadní námitky proti tomuto protokolu (resp. Žalobcem předložené listině).
99. Především je třeba poukázat na to, že Žalobcem předložený Protokol o zkoušce je důkazem nezákonným a současně zjevně zmanipulovaným (dodatečně pozměněným).
100. Protokol o zkoušce, resp. protokol o zkoušce ve vztahu k zakázce č. PR2388804, totiž ve skutečnosti představuje doklad o zkoušce (výsledcích zkoušky) ve vztahu k vzorku vody zajištěnému pro společnost REKULTIVACE a.s.⁹⁸ (sesterskou společnost Osoby zúčastněné na řízení), tzn. o zkoušce vzorku objednané společností REKULTIVACE a.s. (a to prostřednictvím společnosti Vodohospodářská správa ČR s.r.o.,⁹⁹ č. objednávky 2022013988).¹⁰⁰ Osoba zúčastněná na řízení spolu s tímto vyjádřením předkládá soudu skutečný (tj. původní a tedy nezmanipulovaný, resp. nepozměněný) Protokol o zkoušce spolu s příslušnou fakturou vystavenou společností Vodohospodářská správa ČR s.r.o.

⁹⁷ Viz. přípis Žalobce doručený Úřadu ÚK dne 26. 3. 2024.

⁹⁸ REKULTIVACE a.s., IČO: 25416456, se sídlem: Václava Řezáče 315, 434 01 Most (dále jen „**REKULTIVACE a.s.**“).

⁹⁹ Vodohospodářská správa ČR s.r.o., IČO: 05341850, se sídlem: Konšelská 1403/2, Libeň, 180 00 Praha 8 (dále jen „**Vodohospodářská správa ČR s.r.o.**“).

¹⁰⁰ A nikoli tedy o zkoušce vzorku objednané Žalobcem, jak se snažil prezentovat Žalobce.

vůči společnosti REKULTIVACE a.s. a dále spolu se souborem ve formátu *pdf* nazvaným „[D]odatečné úpravy protokolu o zkoušce“ společně prokazující, že:

- (i) Žalobce není oprávněným držitelem Protokolu o zkoušce, kdy tímto je výlučně společnost REKULTIVACE a.s. (jakožto objednatel příslušné zkoušky); Protokol o zkoušce tedy Žalobce zjevně nezískal a neuplatnil v souladu se zákonem a jedná se tak o důkaz nezákonný;
- (ii) dokument (Protokol o zkoušce) předložený Žalobcem je ve skutečnosti (dodatečně) pozměněným protokolem vystaveným pro společnost REKULTIVACE a.s. (kdy společnost Vodohospodářská správa ČR s.r.o. současně společnosti REKULTIVACE a.s. vyfakturovala příslušný rozbor);
- (iii) skutečný originál Protokolu o zkoušce (vyhotoveného pro společnost REKULTIVACE a.s.) byl dodatečně pozměněn a Žalobcem předložen ve verzi, která se oproti pravému protokolu (jeho originálu) liší v těchto zásadních údajích:
 - a) na titulní straně v položkách „[p]rojekt“, „[č]íslo objednávky“ a „[m]ísto odběru“, kdy příslušné dodatečné úpravy byly provedeny s evidentním záměrem, aby protokol (v dodatečně upravené verzi) budil dojem, že objednatelem zkoušky byl Mgr. Jiří Pálka, aktuálně místopředseda výboru Žalobce (a nikoli tedy společnost REKULTIVACE a.s.), a že vzorek byl odebrán na dně Lomu ČSA (a nikoli v místě odběru uvedeném v originálu protokolu, tj. Záluží u Litvínova č.p. 181¹⁰¹);
 - b) na str. 2 a 3 v položce „[n]ázev vzorku“, kdy příslušné dodatečné úpravy byly opět provedeny s evidentním záměrem uvedeným výše pod písm. a).

Důkaz: *Protokol o zkoušce ze dne 16. 8. 2023, zakázka č. PR2388804, číslo objednávky 2022013988 (připojen jako příloha)*

Faktura č. 2022013988, ze dne 2. 8. 2023, vystavená společností Vodohospodářská správa ČR s.r.o. vůči společnosti REKULTIVACE a.s. (připojena jako příloha)

Soubor nazvaný „[D]odatečné úpravy protokolu o zkoušce“ názorně demonstrující dodatečné úpravy Protokolu o zkoušce (připojen jako příloha)

(s výhradou dalších důkazů)

101.S ohledem na výše uvedené Osoba zúčastněná na řízení současně (z důvodu procesní opatrnosti) popírá pravost Protokolu o zkoušce předloženého Žalobcem, resp. jeho varianty předložené Žalobcem.

102.Bez ohledu na otázku přípustnosti (zákonnosti) a pravosti Žalobcem předložené verze Protokolu o zkoušce Osoba zúčastněná na řízení považuje za nutné ve stručnosti poznamenat, že Protokol o zkoušce nemůže mít pro účely dané věci žádnou důkazní (vypovídací) hodnotu již jen proto, že:

- (i) žádným způsobem nebyl zdokladován odběr zkoušeného vzorku;

¹⁰¹ Což je místo zcela odlišné.

- (ii) jednalo se výlučně o zkoušku jednoho blíže neurčeného vzorku, tzn., že byl-li by snad předmětný vzorek vody skutečně odebrán kdesi v lokalitě Lomu ČSA (což, jak plyne z originálu Protokolu o zkoušce vydaného ve prospěch společnosti REKULTIVACE a.s., zřejmě ani nebyl), nemohla by být jeho zkouška nikterak relevantní pro účely odborné predikce kvality vody v (budoucím) Jezeře ČSA, resp. jakkoli způsobilá takovou odbornou predikci zpochybnit;¹⁰²
- (iii) zkouška byla provedena v intencích vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění pozdějších předpisů, což je zjevný nonsens, neboť požadavky na pitnou vodu jsou z pohledu jakosti vody v Jezeře ČSA nepochybně zcela irelevantní.

103. Z výše uvedeného plyne, že Protokol o zkoušce předložený Žalobcem je v tomto řízení (stejně jako v předchozím správním řízení) důkazem nezákonným a zmanipulovaným (a tedy nepoužitelným) a současně (bez ohledu na jeho použitelnost) zcela irelevantním.

VI.5.3 K Žalobcem předloženému přípisu ČIŽP

104. Žalobce současně k důkazu předložil přípis ČIŽP zn. ČIŽP/44/2024/1762, ze dne 21. 2. 2024 (dále jen „**Přípis ČIŽP**“), kterým ČIŽP zjevně reagovala na (Žalobcem nedoložený) dopis ze dne 22. 1. 2024 obsahující podnět k zahájení správního řízení týkající se Záměru.

105. V souvislosti s Přípisem ČIŽP Osoba zúčastněná na řízení považuje za potřebné poukázat především na to, že z něj (s ohledem na nedoložení předcházejícího dopisu ze dne 22. 1. 2024 ze strany Žalobce) není možno zjistit, k jakým konkrétním údajům se vlastně reakce ČIŽP v daném případě vztahovala. Současně je pak nutno akcentovat, že v Přípise ČIŽP se přímo uvádí, že v případě Záměru má jít o přirozené zaplnění části dna Lomu ČSA, přičemž pokud s těmito vodami nebude nijak nakládáno, „[n]elze tento de facto přirozený proces považovat za porušování zákona č. 254/2001 Sb., zákon o vodách ve znění pozdějších předpisů.“

106. Osoba zúčastněná na řízení je tedy přesvědčena o tom, že Přípis ČIŽP nijak nepodporuje argumentaci Žalobce ani nezpochybňuje závěry Žalovaného uvedené v Napadeném rozhodnutí, resp. závěry Úřadu ÚK předestřené v Rozhodnutí KÚÚK.

VI.5.4 Závěry správních orgánů týkající se vlivu Záměru na povrchové a podzemní vody

107. S ohledem na argumentaci a skutečnosti uvedené shora v rámci této části VI.5 nelze než uzavřít, že i v souvislosti s problematikou hydrické rekultivace (napouštěním zbytkové jámy Lomu ČSA) správní orgány:

- (i) zcela v souladu se zákonem (zejména v souladu s ustanoveními § 2 odst. 4 a § 3 SŘ) a v dostatečném rozsahu zjistily stav věci;

¹⁰² K tomu viz. výše v odst. 88. uvedené skutečnosti, týkající se způsobu stanovení základních chemických parametrů přítokové vody. Osobě zúčastněné na řízení přitom není zřejmé ani to, jak by v daném případě mohlo jít o vzorek „[v]ody ze vznikajícího jezera ČSA“, když napouštění zbytkové jámy v intencích Záměru ještě ani nebylo zahájeno.

- (ii) zcela dostatečně (přezkoumatelným způsobem) a správně vypořádaly veškeré související námitky Žalobce;
- (iii) dospěly ke zcela správnému závěru vylučujícímu možné významné vlivy Záměru na kvalitu a kvantitu povrchových a podzemních vod.

VI.5.5 K dalším důkazním návrhům Žalobce

108. Vzhledem k tomu, že správní orgány v daném případě zcela jednoznačně vyloučily možné významné negativní vlivy Záměru na kvalitu a kvantitu povrchových a podzemních vod, resp. životní prostředí ve smyslu jeho širšího vymezení podle ustanovení § 1 odst. 1 ve spojení s § 2 Zákona EIA, je Osoba zúčastněná na řízení současně přesvědčena o tom, že rovněž další důkazní návrhy Žalobce uvedené v čl. V. Žaloby¹⁰³ jsou zcela bezpředmětné (nadbytečné).

109. V uvedené souvislosti nutno současně doplnit, že důkazní návrh v podobě vypracování Žalobcem požadovaného znaleckého posudku nemůže obstát mj. rovněž s ohledem na zásadu subsidiarity dokazování správním soudem. Smyslem soudního přezkumu rozhodnutí vydaného ve zjišťovacím řízení podle § 7 odst. 6 Zákona EIA nepochybně není suplovat (resp. vést další) zjišťovací řízení v rámci soudního řízení. Znalecký posudek zároveň nelze zpracovávat k posouzení právních otázek, tj. ani k posouzení otázky (jak navrhuje Žalobce), zda lze případné vlivy Záměru považovat za významné ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2 Zákona EIA.

110. Návrh Žalobce na provedení důkazu ohledáním na místě je pak nepřijatelný nejen s ohledem na jeho nadbytečnost a s přihlédnutím k zásadě subsidiarity dokazování správním soudem (umocněné též povahou zjišťovacího řízení), nýbrž rovněž vzhledem k tomu, že tento návrh z povahy věci nemůže nijak přispět ke zjištění či posouzení skutečností významných z pohledu případných vlivů Záměru na jakost vod ve zbytkové jámě Lomu ČSA.

VI.6 Závěr ohledně Námitky č. 3

111. Rovněž Námitku č. 3 tedy nelze než (s ohledem na argumentaci a skutečnosti uvedené shora v tomto čl. VI.) považovat za zcela nedůvodnou.

VII. K Námitce č. 4

112. Podstatou Námitky č. 4 je tvrzení Žalobce, že s ČIŽP nebylo chybně jednáno jako s účastníkem řízení, a to ačkoli v době uveřejnění Záměru byla ČIŽP dotčeným orgánem v procesu posuzování vlivů na životní prostředí.

113. Žalobci je třeba dát za pravdu v tom směru, že v době zveřejnění informace o Oznámení Záměru podle § 16 Zákona EIA (tj. dne 20. 12. 2023) byla ČIŽP podle § 3 písm. e)

¹⁰³ Tj. návrh Žalobce na provedení důkazů: (i) znaleckým posudkem za účelem posouzení (resp. postavení najisto), zda Záměr bude mít významný negativní vliv na životní prostředí z pohledu zásadního ovlivnění jakosti vod ve zbytkových jámách a (ii) ohledáním na místě.

Zákona EIA, ve znění účinném do 31. 12. 2023,¹⁰⁴ dotčeným orgánem. Nutno však současně zdůraznit, že s účinností od 1. 1. 2024 (v důsledku Novely 465/2023 Sb.) ČIŽP postavení dotčeného orgánu pozbyla, a to i v rámci zjišťovacího řízení ve věci Záměru.¹⁰⁵

114. Za stěžejní nicméně Osoba zúčastněná na řízení považuje především fakt, že Úřad ÚK v souladu s ustanovením § 6 odst. 5 Zákona EIA zaslal ČIŽP, jakožto dotčenému orgánu (v době do 31. 12. 2023), Oznámení Záměru s žádostí o její vyjádření podle § 6 odst. 6 Zákona EIA, jak plyne mj. z obsahu přípisu Úřadu ÚK č.j. KUUK/181132/2023, ze dne 19. 12. 2023. Dotčené orgány přitom nemají povinnost podat své vyjádření k oznámení (viz. § 6 odst. 6 Zákona EIA, podle něhož „[d]otčené orgány /.../ mohou zaslat písemné vyjádření“¹⁰⁶), tzn., že nepodala-li ČIŽP své vyjádření k Oznámení Záměru, nemohlo jít o žádné pochybení ve zjišťovacím řízení (a už vůbec ne o pochybení Úřadu ÚK, jakožto příslušného úřadu). Nutno přitom současně artikulovat, že (bez ohledu na to, zda postavení dotčeného orgánu ČIŽP náleželo i po 31. 12. 2023) marným uplynutím lhůty k podání vyjádření k Oznámení Záměru podle § 6 odst. 6 Zákona EIA (za situace, kdy se ČIŽP k Oznámení Záměru nevyjádřila) byla její role ve zjišťovacím řízení prakticky vyčerpána.

115. Nelze tedy než souhlasit s vypořádáním předmětné námitky Žalobce ze strany Žalovaného tak, jak je obsaženo na str. 9 Napadeného rozhodnutí. Na tam uvedeném (zcela správném) závěru Žalovaného přitom není nic nesrozumitelného ani příčícího se zdravému rozumu, jak se snaží prezentovat Žalobce.

116. Namítá-li současně Žalobce, že Úřad ÚK s ČIŽP jako dotčeným orgánem, resp. účastníkem řízení, nejednal, neboť ji neuvádí ani v rozdělovníku Rozhodnutí KÚÚK, nelze ani této námitce přisvědčit.

117. Především je třeba zdůraznit, že zjišťovací řízení není až do rozhodnutí podle § 7 odst. 6 Zákona EIA řízením správním ve smyslu části druhé a třetí SŘ, tzn., že na něj ani nelze aplikovat ustanovení podle části druhé a třetí SŘ; zjišťovací řízení tak (do doby vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6 Zákona EIA) nemá ani účastníky řízení ve smyslu hlavy III části druhé SŘ. Správní řízení je ve věci zjišťovacího řízení zahájeno právě až případným rozhodnutím o negativním závěru zjišťovacího řízení podle § 7 odst. 6 Zákona EIA, které je v takovém případě současně prvním úkonem ve správním řízení.¹⁰⁷

118. Není přitom žádných pochyb o tom, že ČIŽP nemohla být účastníkem správního řízení zahájeného Rozhodnutím KÚÚK, neboť: (i) Rozhodnutí KÚÚK bylo vydáno dne 15. 2. 2024, tzn., že příslušné správní řízení bylo zahájeno až v době, kdy již ČIŽP neměla postavení dotčeného orgánu podle ustanovení § 3 písm. e) Zákona EIA; nadto (ii) ani dotčené orgány nepochybně nemají postavení účastníků správního řízení zahájeného na

¹⁰⁴ Tj. mj. do nabytí účinnosti zákona č. 465/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „**Novela 465/2023 Sb.**“).

¹⁰⁵ S ohledem na přechodná ustanovení Novely 465/2023 Sb. není žádného důvod neaplikovat v době od 1. 1. 2024 Zákon EIA ve znění dle Novely 465/2023 (resp. ve znění účinném od 1. 1. 2024) i ve vztahu ke zjišťovacímu řízení ve věci Záměru.

¹⁰⁶ Podtržení části citovaného textu bylo přidáno Osobou zúčastněnou na řízení.

¹⁰⁷ Srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 8 A 64/2018 – 175, ze dne 3. 12. 2020, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 21/2018 – 66, ze dne 17. 10. 2018.

podkladě negativního závěru zjišťovacího řízení podle § 7 odst. 6 Zákona EIA. ČÍŽP ostatně ani jako dotčený orgán (tj. ani v době do 31. 12. 2023) neměla oprávnění napadat odvoláním rozhodnutí příslušného úřadu vydaná ve zjišťovacím řízení¹⁰⁸ a již s ohledem na to tedy řízení nemohlo být zatíženo žádnou podstatnou vadou (tj. podstatným porušením ustanovení o řízení, jež by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé). Jak již plyne z vyjádření Osoby zúčastněné na řízení uvedeného výše v odst. 114., významné je pouze to, že ČÍŽP měla možnost se k Oznámení Záměru vyjádřit; nevyužila-li této možnosti, nemohlo to mít za následek vadu zjišťovacího řízení, resp. souvisejícího správního řízení zahájeného na základě Rozhodnutí KÚÚK.

119. Z obsahu Rozhodnutí KÚÚK navíc současně plyne, že Rozhodnutí KÚÚK bylo ČÍŽP (na vědomí) zasláno.¹⁰⁹

120. **Ani Námitka č. 4 tedy není důvodná.**

VIII. K Námitce č. 5

121. Námitka č. 5 je založena na tvrzení o údajné nepřezkoumatelnosti Rozhodnutí KÚÚK, resp. Napadeného rozhodnutí, z důvodu nevypořádání námitky Žalobce o rozporu Záměru s ústavně garantovaným právem na příznivé životní prostředí podle Čl. 35 Listiny.

122. I pro účely posouzení Námitky č. 5 se plně uplatní kritéria přezkoumatelnosti předestřená výše v části IV.1 tohoto vyjádření, na níž si tak Osoba zúčastněná na řízení dovoluje ve stručnosti odkázat. Vzhledem k tomu, že Žalobce Námitkou č. 5 zpochybňuje primárně vypořádání jeho námitky (uplatněné ve zjišťovacím řízení) Úřadem ÚK (v Rozhodnutí KÚÚK), je v této souvislosti třeba dodat, že (s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení) rozhodnutí správních orgánů obou stupňů (Úřadu ÚK i Žalovaného) tvoří jeden celek; případné vady odůvodnění Rozhodnutí KÚÚK tak mohly být zhojeny Žalovaným přímo v Napadeném rozhodnutí.¹¹⁰

123. Osoba zúčastněná na řízení je nicméně přesvědčena o tom, že již Úřad ÚK (v Rozhodnutí KÚÚK) příslušnou námitku, prezentovanou Žalobcem v bodě 4. vyjádření k Oznámení Záměru ze dne 16. 1. 2024 (dále jen „**Vyjádření ze dne 16. 1. 2024**“), vypořádal (byť

¹⁰⁸ Toto právo náleží výlučně oznamovateli, dotčené veřejnosti podle § 3 písm. i) bodě 2 Zákona EIA a dotčeným územním samosprávným celkům.

¹⁰⁹ Ustanovení § 7 odst. 4 Zákona EIA ukládá příslušnému úřadu zaslat závěr zjišťovacího řízení neprodleně mj. dotčeným orgánům. Podle názoru Osoby zúčastněné na řízení nebylo třeba Rozhodnutí KÚÚK ČÍŽP zasílat vzhledem k tomu, že v té době již neměla postavení dotčeného orgánu, nicméně pokud tak Úřad ÚK učinil, nelze mu v tomto směru ničeho vytknout. Nadto je třeba poznamenat, že ani případné nedodržení uvedené povinnosti podle § 7 odst. 4 Zákona EIA by rozhodně nepředstavovalo podstatnou vadu řízení, jež by měla vést ke zrušení Rozhodnutí KÚÚK (a to již jen s ohledem na skutečnost, že podle § 7 odst. 6 Zákona EIA je rozhodnutí ve zjišťovacím řízení doručováno veřejnou vyhláškou, tj. nikoli jeho zasláním podle § 7 odst. 4 Zákona EIA).

¹¹⁰ Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 Ads 134/2012 – 47, ze dne 27. 2. 2012, rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 161/2013 – 25, ze dne 31. 10. 2014, rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 10/2012 – 48, ze dne 14. 3. 2014, či rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 276/2020 – 96, ze dne 2. 12. 2020.

částečně implicitně) zcela v souladu s kritérii předestřeny výše v části IV.1. tohoto vyjádření, a tedy dostatečným způsobem.

124. Úřad ÚK ve svém Rozhodnutí KÚÚK (mj.) poměrně podrobně (v souladu s § 7 odst. 6 Zákona EIA ve spojení s body B.I.1 až B.I.4 a B.I.6 Přílohy č. 3 k Zákonu EIA) popsal předložený Záměr a rovněž zevrubně (vyčerpávajícím způsobem) předestřel úvahy, jimiž se řídil při hodnocení kritérií uvedených v Příloze č. 2 k Zákonu EIA. Úřad ÚK současně konkrétně reagoval na námítky Žalobce obsažené v čl. II. jeho Vyjádření ze dne 16. 1. 2024, které přitom představovaly konkretizaci námítky obecně formulované Žalobcem v bodě 4. Vyjádření ze dne 16. 1. 2024, přičemž v této souvislosti opakovaně upozornil na to, že navržený Záměr vychází z aktuálního Usnesení č. 479/2023. Z této reakce Úřadu ÚK jsou jednoznačně patrné důvody, proč nemohl přisvědčit námitce Žalobce o údajném rozporu Záměru s ústavně garantovaným právem na příznivé životní prostředí podle Čl. 35 Listiny.¹¹¹ Přímo ve vztahu k námitkám Žalobce uvedeným v čl. I. Vyjádření ze dne 16. 1. 2024 (včetně námítky o rozporu Záměru s právem na příznivé životní prostředí) pak Úřad ÚK konsekventně s dalšími částmi svého Rozhodnutí KÚÚK uzavřel, že neshledal rozpor Záměru s platnými právními předpisy. Současně přitom vysvětlil, že cílem zjišťovacího řízení je objektivní posouzení předpokládaných vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví a nikoli vydání rozhodnutí o povolení Záměru, kdy teprve až v takovém řízení vyvstává prostor pro posouzení souladu Záměru s koncepčními materiály. Z věcného hlediska posuzování vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví totiž nemůže samotný soulad či nesoulad záměru s koncepčními dokumenty ovlivnit velikost a významnost vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví, které se v rámci posuzování podle Zákona EIA vyhodnocují.
125. Argumentaci Úřadu ÚK následně dále doplnil Žalovaný, jenž v Napadeném rozhodnutí rovněž obšírně reagoval na námítky uplatněné v uvedené souvislosti Žalobcem v odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK (odvolací námítka č. 4 a 5) a v čl. II. Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024.
126. Žalovaný v uvedené souvislosti uzavřel, že hlavním cílem Záměru je vymežit a následně stanovit specifickou ochranu území přirozené ekologické obnovy na základě dlouhodobého monitoringu v Lomu ČSA. V území Lomu ČSA je tak navrženo vyhlášení maloplošného zvláště chráněného území národní úrovně, což koresponduje s nadnárodní i republikovou politikou v oblasti ochrany a obnovy přírody definované ve „*Strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030*“. Dle Žalovaného je Záměr dále odůvodněn revizí koncepce hydrické rekultivace v souladu s koncepcí ochrany před následky sucha na území ČR a současně vychází z Usnesení č. 479/2023, jehož podklad tvoří studie AOPK „*Záměr ekologické obnovy v lomu ČSA (sukcese)*“ z roku 2022 se závěrem využít část lokality Lomu ČSA, s ohledem na její mimořádnou biodiverzitu, pro vyhlášení národní kategorie zvláště chráněného území.¹¹²
127. Přímo v reakci na odvolací námítka č. 4 uplatněnou Žalobcem (nepřezkoumatelnost Rozhodnutí KÚÚK pro nevypořádání námítky rozporu Záměru s právem na příznivé

¹¹¹ Z obsahu Rozhodnutí KÚÚK je zřejmé mj. i to, že Úřad ÚK neakceptoval výchozí (zcela nesprávnou) tezi Žalobce, podle níž Záměr spočívá v pouhém opuštění Lomu ČSA a ponechání zdevastovaného území svému osudu.

¹¹² Viz. str. 7 Napadeného rozhodnutí.

životní prostředí) pak Žalovaný vysvětlil, že práv obsažených v Čl. 31 (ochrana zdraví) a Čl. 35 Listiny (právo na příznivé životní prostředí) je možné domáhat se pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí (Čl. 41 odst. 1 Listiny), přičemž takovýto zákonem je rovněž Zákon EIA. V návaznosti na to pak Žalovaný vysvětlil a odůvodnil, že předmětem zjišťovacího řízení je zjištění, zda Záměr (samostatně nebo v působení s dalšími záměry) může mít významný vliv na životní prostředí, přičemž náležitosti zjišťovacího řízení byly v daném případě dodrženy. Dospěl-li tedy Úřad ÚK na základě příslušných podkladů a zjišťovacího řízení provedeného podle zásad uvedených v Příloze č. 2 k Zákonu EIA k závěru, že Záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nebude tedy posuzován podle Zákonu EIA, nemohlo dojít ani k porušení ústavně garantovaného práva na životní prostředí zakotveného v Čl. 35 Listiny.¹¹³

128. V následujících částech Napadeného rozhodnutí pak Žalovaný velmi obsírně reagoval (i) jednak na odvolací námitku č. 5, prostřednictvím níž Žalobce zopakoval a částečně ještě rozvedl argumentaci předestřenou již dříve v bodě 4. Vyjádření ze dne 16. 1. 2024,¹¹⁴ a (ii) dále též na veškeré námitky obsažené v Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024.¹¹⁵

129. Z výše uvedeného jednoznačně rezultuje, že správní orgány věnovaly námitkám Žalobce, včetně jeho veškerých námitek týkajících se údajného rozporu Záměru s ústavně garantovaným právem na příznivé životní prostředí podle Čl. 35 Listiny, pečlivou pozornost a (s přihlédnutím ke shora v odst. 122. zdůrazněné zásadě jednotnosti správního řízení) vypořádaly tyto námitky naprosto dostatečně v intencích kritérií předestřených výše v části IV.1 tohoto vyjádření. Z jejich rozhodnutí (Rozhodnutí KÚÚK ve spojení s Napadeným rozhodnutím) zcela jasně plyne, proč správní orgány nepovažovaly tyto námitky Žalobce za důvodné.

130. **Rozhodnutí KÚÚK ani Napadené rozhodnutí tedy Žalobcem namítanou vadou nepřezkoumatelnosti netrpí a rovněž tak Námitka č. 5 není důvodná.**

IX. K Námitce č. 6

131. Podstatou Námitky č. 6 je tvrzení Žalobce, že Záměr flagrantně porušuje ústavně garantované právo na příznivé životní prostředí podle Čl. 35 Listiny.

132. K tomu je v první řadě třeba uvést, že práva na příznivé životní prostředí (Čl. 35 Listiny) a obdobně tak práva na ochranu zdraví (Čl. 31 Listiny) se lze domáhat pouze v mezích zákonů, které tato práva (ustanovení) provádějí (Čl. 41 odst. 1 Listiny). Takovýto zákonem je přitom nepochybně rovněž Zákon EIA, stanovící mj. (v souladu s cíli Směrnice EIA) mantinely procesu posouzení vlivů záměrů na životní prostředí, včetně mantinelů zjišťovacího řízení a přezkumu jeho závěrů. Z uvedeného plyne, že je-li

¹¹³ Viz. str. 10 a 11 Napadeného rozhodnutí.

¹¹⁴ Viz. str. 11 až 13 Napadeného rozhodnutí. Žalovaný v této souvislosti rovněž zevrubně odůvodnil, že Záměr rozhodně nespočívá v „opuštění zdevastovaného území“, nýbrž ve vyhlášení NPP na základě dosavadního vývoje asanačního území Lomu ČSA, přičemž součástí Záměru je i stanovení Plánu péče a bližších ochranných podmínek, včetně cíleného managementu území.

¹¹⁵ Viz. str. 17 až 27 Napadeného rozhodnutí (k tomu srov. též výše část IV.2 tohoto vyjádření).

postupem koherentním se Zákonem EIA příslušným úřadem ve zjišťovacím řízení vedeném podle § 7 odst. 2 Zákona EIA vyloučen vliv určitého záměru na životní prostředí (ve smyslu jeho širšího vymezení podle ustanovení § 1 odst. 1 ve spojení s § 2 Zákona EIA), nelze pak v rámci přezkumu závěru tohoto zjišťovacího řízení před soudem úspěšně namítat rozpor předmětného záměru s ústavně garantovaným právem na příznivé životní prostředí.¹¹⁶ Při soudním přezkumu závěru zjišťovacího řízení (rozhodnutí) podle § 7 odst. 6 Zákona EIA je tedy tento přezkum orientován výlučně na zákonné a procesně korektní naplnění cíle zjišťovacího řízení podle § 7 odst. 2 Zákona EIA.

133. **V tomto ohledu však ze strany správních orgánů k žádnému pochybení nedošlo** (jak ostatně plyne rovněž z obsahu tohoto vyjádření), **tzn., že ani Námitka č. 6 nemůže být důvodná.** K jednotlivým dílčím námitkám uplatněným Žalobcem v rámci Námitky č. 6 se pak Osoba zúčastněná na řízení vyjadřuje v následujících částech tohoto čl. IX. tohoto vyjádření.

IX.1 K tvrzeným dopadům Záměru na kvalitu vody

134. Žalobce v uvedené souvislosti v první řadě poukazuje na údajné negativní vlivy Záměru z pohledu kvality vody, předestřené v čl. V. Žaloby (v rámci Námitky č. 3). K této otázce se již Osoba zúčastněná na řízení vyjádřila výše v části VI.5 tohoto vyjádření a dovoluje si tak na toto své vyjádření (obsažené v části VI.5) v plném rozsahu odkázat.

IX.2 K tvrzeným dopadům Záměru na kvalitu ovzduší

135. Žalobce dále (za použití prakticky identické argumentace jako v Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024) namítá, že „erodující“ těžební jáma Lomu ČSA bude mít v důsledku nepříkročení k řádné rekultivaci drastické dopady na kvalitu ovzduší v celém Podkrušnohorském regionu, přičemž v této souvislosti argumentuje zejména poškozováním (ohrožováním) zdraví obyvatel v důsledku zvýšené prašnosti (částicemi PM, zejména PM₁₀ a PM_{2,5}).¹¹⁷

136. Jak již bylo výše uvedeno (viz. body 42. a 43. tohoto vyjádření), rovněž touto argumentací se Žalovaný v Napadeném rozhodnutí podrobně zabýval a zcela správně ji vyhodnotil jako nedůvodnou.

137. V rámci posouzení možných vlivů Záměru na ovzduší byly v průběhu zjišťovacího, resp. správního řízení řádně zjištěny a v Napadeném rozhodnutí (ve spojení s Rozhodnutím KÚÚK) předestřeny především tyto skutečnosti.

- (i) Záměr bude realizován v Lomu ČSA, v němž probíhají činnosti znečišťující ovzduší, zejména těžba uhlí a jeho doprava; tyto činnosti přitom představují vyjmenované stacionární zdroje podle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší.^{118, 119}

¹¹⁶ Tím samozřejmě není dotčeno právo oprávněné osoby domáhat se práva na životní prostředí v mezích dalších zákonů provádějících toto ústavně zaručené právo postupem v nich upraveným.

¹¹⁷ V podrobnostech viz. str. 12 a 13 Žaloby.

¹¹⁸ Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“).

¹¹⁹ Viz. též kap. B.III.1. Oznámení Záměru.

- (ii) Záměr předpokládá útlum a následně ukončení těžby uhlí (a tedy i jeho dopravy) dle schváleného provozního řádu (její definitivní ukončení se podle dosavadního vývoje poptávky předpokládá v průběhu roku 2026), tj. i útlum a následně ukončení příslušných vyjmenovaných stacionárních zdrojů.¹²⁰
- (iii) Po ukončení těžby nejsou uvažovány nové vyjmenované stacionární zdroje s vazbou na nutné umístění a povolení provozu.¹²¹
- (iv) Realizace Záměru nepředpokládá významné emise škodlivin do ovzduší.¹²²
- (v) Z pohledu dlouhodobé imisní zátěže jsou v dané lokalitě plněny všechny platné imisní limity (a to včetně limitů pro částice PM₁₀ a PM_{2,5}).¹²³
- (vi) Hodnoty průměrných ročních koncentrací částic PM₁₀ a PM_{2,5} i úroveň koncentrace denních maximálních hodnot částic PM₁₀ mají jednoznačně sestupný trend.¹²⁴
- (vii) Útlum (ukončení) těžby a následná obnova z logiky věci povede k dalšímu postupnému snížení vlivu plošných zdrojů emisí a přispěje ke zlepšení imisní zátěže (a to zejména právě v případě Žalobcem namítaných koncentrací TZL, resp. částic PM₁₀ a PM_{2,5}).¹²⁵
- (viii) Útlum těžebních činností je spojen rovněž s nižšími nároky na přepravu hmot, což jednoznačně implikuje pozitivní dopady na kvalitu ovzduší.¹²⁶

138. Z výše uvedeného rezultuje, že Záměrem bude docházet k postupnému útlumu negativních vlivů z povrchové důlní činnosti a tím i (dalšímu) zlepšení kvality ovzduší v dotčeném i navazujícím území.

139. Ničím nepodložená tvrzení Žalobce o údajných drastických dlouhodobých dopadech Záměru na kvalitu ovzduší, potažmo zdraví obyvatel v celém Podkrušnohorském regionu, tak zjevně neodpovídají skutečnosti.

140. Není přitom sporu o tom (sám Zpracovatel to ostatně v Oznámení Záměru výslovně uvádí¹²⁷), že oproti Původnímu záměru 2016 může mít Záměr určitý vliv z pohledu dlouhodobějšího průběhu přirozené sukcese z hlediska obecného zmírnění dopadů prašnosti po ukončení těžby, kdy některé plochy v Jádrové zóně, na nichž bude uplatněna přirozená sukcese, mohou (oproti technicky a biologicky rekultivovaným plochám) dlouhodoběji působit jako plošný zdroj emisí TZL. To však, zejména s přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným výše v odst. 137., nepochybně nemůže být kvalifikováno jako významný vliv Záměru na ovzduší, resp. na životní prostředí nebo veřejné zdraví. V tomto ohledu považuje Osoba zúčastněná na řízení (ve shodě s Žalovaným) za klíčové,

¹²⁰ Viz. též kap. B.I.5 a B.III.1. Oznámení Záměru.

¹²¹ Viz. též kap. B.III.1. Oznámení Záměru.

¹²² Viz. též kap. B.III.1. Oznámení Záměru.

¹²³ Viz. hodnoty měření na AIM Most, v Lomu ČSA a příslušné hodnoty publikované na internetových stránkách ČHMÚ, vše uvedeno též v kap. C.1.1. Oznámení Záměru.

¹²⁴ Viz. též kap. C.1.1. Oznámení Záměru.

¹²⁵ Viz. též kap. D.1.3 Oznámení Záměru.

¹²⁶ Viz. též kap. D.1.3 Oznámení Záměru.

¹²⁷ Viz. též kap. B.III.1. a D.1.3 Oznámení Záměru.

že tento jev působí (a to zjevně mnohem intenzivněji) i v současné době,¹²⁸ a přesto jsou příslušné imisní limity s rezervou plněny (dokonce dochází k významnému zlepšení kvality ovzduší v dotčeném a navazujícím území).¹²⁹ Současně je třeba akcentovat, že s postupem času dojde k utužení ploch bez vegetace, tzn., že tyto plochy budou rovněž odolnější proti odnosu větrem. Z pohledu cílového stavu se pak na převážné většině území (mimo Jezero ČSA) očekává zapojení trvalých travních porostů, v důsledku čehož dojde k dalšímu snížení působení plošných zdrojů TZL v dotčeném a navazujícím území. Pozitivní efekt oproti Původnímu záměru 2016 bude naopak spojen s významně nižší intenzitou dopravy a související mechanizace při realizaci a provozu Záměru. Záměr v Jádrové zóně v zásadě neuvažuje s provedením řízených technických a biologických rekultivací, což rovněž implikuje nižší emise škodlivin (včetně částic PM₁₀ a PM_{2,5}) při jeho realizaci a provozu. Oproti současnému stavu by přitom mělo dojít v Lomu ČSA k poklesu o cca 90 % dopravních intenzit.¹³⁰

141. Shora uvedené rozhodné skutečnosti přitom nejsou Žalobcem v principu nikterak rozporovány. Jeho související tvrzení (o údajných drastických dopadech Záměru na kvalitu ovzduší a prohlubování poškozování zdraví obyvatel) naproti tomu zůstávají pouze ve zcela obecné rovině a nejsou žádným způsobem podloženy.¹³¹
142. S ohledem na výše uvedené je tedy zřejmé, že závěr Úřadu ÚK, podle něhož **lze možné negativní vlivy Záměru na ovzduší vyloučit**, aprobovaný rovněž Žalovaným v Napadeném rozhodnutí, **je závěrem věcně zcela správným**.
143. Uvedený závěr ostatně podporuje i vyjádření Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje, jakožto dotčeného orgánu, která ve svém vyjádření k Oznámení Záměru podle § 6 odst. 6 Zákona EIA (mj.) uvedla, že (i) k Oznámení Záměru nemá připomínky a (ii) „[Z]áměr není spojen s významnými emisemi fyzikálních škodlivin (hluk, vibrace, záření) a působení chemických polutantů (imise škodlivin). Realizace a provoz záměru předpokládá ukončení povrchové důlní činnosti a postupnou přirozenou revitalizaci území.“ I s ohledem na toto vyjádření dotčeného orgánu ochrany veřejného zdraví je zřejmé, že Žalobcem prezentované obavy o poškozování zdraví obyvatel Podkrušnohorského regionu v důsledku realizace Záměru jsou zcela zjevně liché.
144. Vzhledem k tomu, že správní orgány v daném případě zcela jednoznačně vyloučily možné významné negativní vlivy Záměru na ovzduší, resp. životní prostředí ve smyslu jeho širšího vymezení podle ustanovení § 1 odst. 1 ve spojení s § 2 Zákona EIA, je Osoba zúčastněná na řízení současně přesvědčena o tom, že rovněž **důkazní návrhy Žalobce**

¹²⁸ Před realizací Záměru (před definitivním ukončením těžby, zahájením hydričké rekultivace atd.) tento jev nepochybně působí v mnohem intenzivnější míře. Záměrem oproti stávajícímu stavu nedojde k rozšíření ploch bez vegetace, naopak významná část těchto stávajících ploch bez vegetace (zbytková jáma Lomu ČSA) bude předmětem hydričké rekultivace.

¹²⁹ Viz. zejména výše zmíněný sestupný trend koncentrací částic PM₁₀ a PM_{2,5}.

¹³⁰ Viz. též kap. B.III.1. a D.1.3 Oznámení Záměru.

¹³¹ Pro úplnost pak Osoba zúčastněná na řízení dodává, že za zcela irelevantní (pro účely posouzení vlivů Záměru na ovzduší) je nutno považovat obecné tvrzení Žalobce o pronikání tzv. Saharského prachu na území ČR, což s realizací či provozem Záměru nikterak nesouvisí.

uvedené v čl. VIII. Žaloby¹³² jsou zcela bezpředmětné (nadbytečné). Tyto důkazní návrhy současně nemohou obstát, resp. nejsou přijatelné s obdobným poukazem na argumentaci obsaženou výše v odst. 109. a 110. tohoto vyjádření.

IX.3 K ostatním dílčím námitkám Žalobce

145. V rámci Námitky č. 6 Žalobce opakuje řadu dílčích argumentů, které se přitom netýkají cíle a předmětu zjišťovacího řízení o Záměru (argumenty o údajných lžích a manipulacích ze strany ústředních orgánů a vrcholných politiků v souvislosti se Záměrem, argumenty týkající se intenzivních vlivů těžby na krajinu v Podkrusnohoří, argumentace koncepčním rámcem údajně plynoucím z územních limitů těžby, tvrzená podpora Původního plánu 2016 ze strany veřejnosti apod.). V tomto směru si Osoba zúčastněná na řízení dovoluje ve stručnosti odkázat na své vyjádření uvedené výše v části VI.1. tohoto vyjádření. Je přitom třeba opakovaně zdůraznit, že předmět zjišťovacího řízení v daném případě nespočíval v posouzení možných vlivů Původního záměru 2016, ani možných vlivů těžby hnědého uhlí na životní prostředí.

X. K Námitce č. 7

146. **Nelze pak přisvědčit ani Námitce č. 7**, týkající se tzv. biologické rozmanitosti a ekosystému.

147. Namítá-li Žalobce nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí v souvislosti s nedostatečným (zmatečným) vypořádáním jeho námitek ohledně tzv. biologické rozmanitosti a ekosystému, je (obdobně jako v předcházejících případech) nutno poukázat na to, že z Napadeného rozhodnutí zřetelně plyne, z jakých důvodů Žalovaný nepřisvědčil námitkám vzneseným ze strany Žalobce,¹³³ ani v tomto směru tedy nelze Napadené rozhodnutí shledat nepřezkoumatelným.

148. Žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí mj. vysvětlil, že biologickým průzkumem, zpracovaným za účasti širšího týmu odborníků, se podařilo potvrdit 1454 druhů organismů, z toho 101 druhů zvláště chráněných ZOPK a 315 druhů patřících do červených seznamů druhů. Některé biotopy a na ně vázaná společenstva v Lomu ČSA jsou výjimečné (až raritní) a nemají nikde jinde v ČR analogii.¹³⁴ Žalovaný dále upozornil na to, že na řadě vybraných lokalit Lomu ČSA (tam, kde byl AOPK již dlouhodoběji mapován výskyt unikátních sukcesních společenstev a zvláště chráněných druhů) byly rekultivační činnosti pozastaveny. Žalovaný konstatoval, že subjektivní názor Žalobce na to, zda přirozenou sukcesí vznikají, či nevznikají cenná území a biotopy, je irelevantní. Tato cenná území a biotopy v předmětné lokalitě (Lomu ČSA) již prokazatelně existují, a to jak na plochách, kde rekultivace doposud nezapočaly, tak též

¹³² Tj. návrh Žalobce na provedení důkazů: (i) znaleckým posudkem za účelem posouzení (resp. postavení najisto), zda Záměr bude mít významný negativní vliv na životní prostředí i z pohledu zásadního ovlivnění kvality ovzduší v dané lokalitě a (ii) ohledáním na místě.

¹³³ Viz. zejména str. 14 až 16 Napadeného rozhodnutí.

¹³⁴ Což ostatně Žalobce ani nerozporoval.

na plochách s rekultivacemi rozpracovanými i s rekultivacemi ukončenými. Předmětem Záměru je přitom jejich ochrana a vytvoření podmínek pro jejich další nerušený vývoj. Lesnická rekultivace nebo vyšší antropogenní tlak ve formě rekreace by podle Žalovaného znamenaly narušení biodiverzity v této oblasti (nemluvě o cíleném řízeném zarybnění hospodářskými druhy případné vodní plochy).

149.S těmito závěry Žalovaného se Osoba zúčastněná na řízení jednoznačně ztotožňuje.

150.Právě stepní společenstva a společenstva otevřených ploch, v kombinaci s mokřadními typy stanovišť různých typů, jsou v Lomu ČSA nejcennější a nabízejí podmínky k výskytu vzácných až raritních druhů, které preferují biotopy ranného sukcesního stádia, což jednoznačně plyne i ze Zprávy JURIS. Stepní druhy a druhy otevřených ploch (bez zapojené bylinné a keřové vegetace) se nikde jinde v rámci celé České republiky nenacházejí na tak velkých plochách a v takové četnosti a kombinaci. Jinými slovy, biotopy (a na ně vázaná společenstva v Lomu ČSA) jsou výjimečné a právě díky tomu zde byly zachyceny druhy velmi vzácné nebo chráněné.

Důkaz: Oznámení Záměru vypracované Ing. Ivou Vrátnou EKOLINE, v prosinci 2023, včetně příloh, zejména Zprávy JURIS (obsaženo ve správním spise)

(s výhradou dalších důkazů)

151.Za významné pak Osoba zúčastněná na řízení považuje to, že (jak upozornil i Žalovaný v Napadeném rozhodnutí) dne 30. 4. 2024 byl uveřejněn záměr podle ustanovení § 40 odst. 1 ZOPK na vyhlášení NPP v Jádrové zóně Lomu ČSA (dále též „**Návrh NPP**“). V Návrhu NPP je přitom jednoznačně stanoven předmět ochrany, a to jak vymezením chráněných (cenných) ekosystémů, tak i živočišných druhů (linduška úhorní a bělořit šedý) a útvarů neživé přírody (sesuvné svahy, jakožto výrazná morfologická dominanta). Veřejný zájem na ochraně nerušeného (přirozeného) vývoje v Jádrové zóně tak Osoba zúčastněná na řízení považuje za jednoznačný.

Důkaz: Oznámení Záměru vypracované Ing. Ivou Vrátnou EKOLINE, v prosinci 2023, včetně příloh (obsaženo ve správním spise)

Záměr na vyhlášení zvláště chráněného území – Národní přírodní památka Lom Československé armády, únor 2024 (obsažen v soudním spise)

(s výhradou dalších důkazů)

152.Je přitom evidentní, že smyslem Záměru je zachování procesu přirozené obnovy území v Jádrové zóně (tj. obnova bez významných technických a rekultivačních zásahů). Záměr tedy povede k minimalizaci zásahů do tohoto přirozeného vývoje a konsekventně tak postrádá potenciál významných negativních vlivů, jež by mohly působit na biodiverzitu a ekosystémy, jak zcela správně uzavřel Úřad ÚK v Rozhodnutí KÚÚK.

153.S obdobným odkazem na argumentaci uvedenou výše v odst. 108. a 110. tohoto vyjádření je pak nutno odmítnout rovněž důkazní návrh Žalobce podle čl. IX. Žaloby (ohledáním na místě).

XI. K Námitce č. 8

154. Námitkou č. 8 Žalobce namítá, že Žalovaný nesprávně vyhodnotil jeho odvolací námitku týkající se porovnání Původního záměru 2016 se stávajícím Záměrem. Žalobce v tomto ohledu namítá nepřezkoumatelnost Rozhodnutí KÚÚK a Napadeného rozhodnutí a dále též jejich nezákonnost a nepodloženost.
155. Především je třeba akcentovat, že ani v tomto ohledu nelze Napadené rozhodnutí ve spojení s Rozhodnutím KÚÚK považovat za nepřezkoumatelné (k rozhodným kritériím přezkoumatelnosti a související zásadě jednotnosti správního řízení viz. výše část IV.1 a odst. 122. tohoto vyjádření). Již Úřad ÚK na příslušnou námitku Žalobce uplatněnou v čl. II. bodě 6. jeho Vyjádření ze dne 16. 1. 2024 zcela adekvátně a dostatečně reagoval; z Rozhodnutí KÚÚK jasně plyne, z jakých důvodů Úřad ÚK nepovažoval uvedenou námitku Žalobce za relevantní. Obdobně pak Žalovaný v Napadeném rozhodnutí¹³⁵ uvedl, že obě varianty (Původní záměr 2016 a stávající Záměr) jsou z hlediska technického a technologického řešení poměrně podrobně popsány v kap. B.I.5 a B.I.6 Oznámení Záměru a vlastní hodnocení variantních řešení pak komplexně vyplývá z obsahu kap. D.1. Oznámení Záměru. Oproti tomu přitom není zřejmé, z čeho v daném případě vychází subjektivní interpretace (hodnocení) Žalobce. Žalovaný dále připomněl, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze ztotožňovat s poskytnutím podrobné odpovědi na každý jednotlivý argument, přičemž Úřad ÚK veškeré možné vlivy Záměru na jednotlivé složky životního prostředí okomentoval v čl. III. Rozhodnutí KÚÚK. I z Napadeného rozhodnutí tedy zcela jednoznačně plynou důvody, jež Žalovaného vedly k tomu, že příslušným námitkám Žalobce uplatněným ve zjišťovacím, resp. souvisejícím správním řízení, nepřisvědčil.
156. Osoba zúčastněná na řízení se s vypořádáním uvedených námitek Žalobce ze strany správní orgánů (Úřadu ÚK a Žalovaného) v daném případě ztotožňuje, přičemž v této souvislosti opětovně připomíná, že účel zjišťovacího řízení v daném případě spočíval výlučně v posouzení, zda Záměr může mít významný vliv na životní prostředí (podrobněji viz. část VI.1 tohoto vyjádření). Předmětem zjišťovacího řízení tedy nebylo hodnocení vlivů Původního záměru 2016 ani posouzení toho, která z variant (tj. zda Záměr, či Původní záměr 2016) by byla „lepším“ řešením.
157. Rovněž tak Námitku č. 8 tedy nelze než hodnotit jako nedůvodnou, Napadené rozhodnutí (ve spojení s Rozhodnutím KÚÚK) i ve světle této námítky **obstojí jako přezkoumatelné, zákonné a věcně správné.**

XII. Shrnutí

158. V návaznosti na skutečnosti uvedené výše v čl. III. tohoto vyjádření Osoba zúčastněná na řízení ve stručnosti shrnuje, že **Žalobce nemá aktivní (procesní) legitimaci a Žaloba tedy byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou, případně jde o nepřipustný**

¹³⁵ Konkrétně v jeho části „[O]dvolací námitka č. 7 – odvolání proti Vypořádání s podatelovou námitkou č. 6 uplatněnou ve vyjádření ze dne 16. 01. 2024“ na str. 16 a 17.

návrh. Žaloba by tak měla být podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) SŘS, případně podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) SŘS, odmítnuta.

159. Pro případ, že by se snad soud neztotožnil s názorem Osoby zúčastněné na řízení, dle něhož jsou dány důvody pro odmítnutí Žaloby, je Osoba zúčastněná na řízení přesvědčena o tom, že s ohledem na skutečnosti uvedené výše v čl. IV. až XI. tohoto vyjádření **by měla být Žaloba zamítnuta**; Osoba zúčastněná na řízení přitom ve stručnosti shrnuje, že:

- (i) **veškeré námitky plynoucí z Doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2024 byly Žalovaným (v Napadeném rozhodnutí) řádně, tj. zcela dostatečně v intencích výše v části IV.1 předestřených kritérií plynoucích z ustálené judikatury, vypořádány, tzn., že Napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné;**
- (ii) **Osoba zúčastněná na řízení (resp. Zpracovatel), Úřad ÚK a Žalovaný postupovali zjevně správně, kategorizovali-li Záměr jako záměr spadající do kategorie II podle bodu 93 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA;**
- (iii) **bylo-li by snad možno Záměr subsumovat (rovněž) pod body 94 nebo 95 Přílohy č. 1 k Zákonu EIA, na právní postavení Žalobce, ani na zákonnost či správnost Napadeného rozhodnutí (ve spojení s Rozhodnutím KÚÚK) by taková kategorizace neměla žádný vliv;**
- (iv) **Záměr nepochybně nepředstavuje žádný ze záměrů uvedených v kategorii I Přílohy č. 1 k Zákonu EIA, tj. žádný ze záměrů podléhajících obligatornímu posouzení podle Zákonu EIA („velká EIA“) bez dalšího;**
- (v) **Žalobce nikterak nezpochybňuje potřebu provedení zjišťovacího řízení s cílem podle ustanovení § 7 odst. 2 Zákonu EIA, které přitom provedeno bylo; ani v tomto ohledu Úřad ÚK a Žalovaný žádným způsobem nepochybili;**
- (vi) **řada námitek prezentovaných Žalobcem v Žalobě (resp. též předtím v průběhu zjišťovacího a souvisejícího správního řízení) se zcela vymyká (jde nad rámec) charakteru a předmětu zjišťovacího řízení;**
- (vii) **pro účely posouzení vlivů Záměru na životní prostředí je, co se týče obsahu Záměru, nutno vycházet primárně z jeho popisu uvedeného v Oznámení Záměru; chybná interpretace, či spíše účelová dezinterpretace obsahu Záměru ze strany Žalobce, případně jeho subjektivní hodnocení obsahu Záměru, jsou zcela nerozhodné a správní orgány tedy postupovaly zcela správně, pakliže při posouzení vycházely z obsahu Záměru uvedeného v Oznámení Záměru a nevěly na argumentaci Žalobce rámcově shrnutou výše v odst. 64. tohoto vyjádření;**
- (viii) **ani co do rozsahu, kvality a kritického vyhodnocení podkladů nelze správním orgánům v posuzovaném případě ničeho vytknout;**
- (ix) **Žalovaný obsírně reagoval a zcela dostatečně (v intencích kritérií uvedených výše v části IV.1 tohoto vyjádření) vypořádal rovněž veškeré Žalobcem předestřené námitky obsažené přímo v jeho odvolání proti Rozhodnutí KÚÚK, jakož i v jeho Doplnění odvolání ze dne 3. 5. 2024;**

- (x) navržené řešení hydrické rekultivace je podloženo a detailně odůvodněno rovněž aktuálními odbornými analýzami a studii, z nichž čerpaly ve svých rozhodnutích rovněž správní orgány; poznatky a závěry aktuálních studií a analýz, odůvodněné rovněž zkušenostmi z hydrické rekultivace realizované v minulosti na jiných zbytkových důlních jámách v oblasti Severočeské hnědouhelné pánve, přitom modifikovaly a do značné míry překonaly dříve preferované tendence a varianty hydrické rekultivace nadále prosazované Žalobcem;
- (xi) co se týče námitek Žalobce koncentrujících se na otázku kvality vody v (budoucím) Jezeře ČSA, je třeba zdůraznit, že:
- a) kvalita vody v Jezeře ČSA se během napouštění bude postupně zlepšovat a cílově dosáhne výrazně oligotrofního stavu; pro zlepšení kvality vody přitom není potřebné provádět žádná opatření;
 - b) Protokol o zkoušce předložený Žalobcem je v tomto řízení (stejně jako v předchozím správním řízení) důkazem nezákonným a zmanipulovaným (a tedy nepoužitelným) a současně (bez ohledu na jeho použitelnost) zcela irelevantním;
 - c) i v souvislosti s problematikou hydrické rekultivace (napouštěním zbytkové jámy Lomu ČSA) správní orgány: i) zcela v souladu se zákonem (zejména v souladu s ustanoveními § 2 odst. 4 a § 3 SŘ) a v dostatečném rozsahu zjistily stav věci, ii) zcela dostatečně (přezkoumatelným způsobem) a správně vypořádaly veškeré související námítky Žalobce, a iii) dospěly ke zcela správnému závěru vylučujícímu možné významné vlivy Záměru na kvalitu a kvantitu povrchových a podzemních vod;
- (xii) Úřad ÚK v souladu s ustanovením § 6 odst. 5 Zákona EIA zaslal ČIŽP, jakožto dotčenému orgánu (v době do 31. 12. 2023), Oznámení Záměru s žádostí o její vyjádření, přičemž marným uplynutím lhůty k podání vyjádření k Oznámení Záměru podle § 6 odst. 6 Zákona EIA (za situace, kdy se ČIŽP k Oznámení Záměru nevyjádřila) byla její role ve zjišťovacím řízení prakticky vyčerpána; ani v tomto ohledu tedy nemohlo být řízení zatíženo žádnou podstatnou vadou;
- (xiii) správní orgány věnovaly pečlivou pozornost rovněž veškerým námítkám týkajícím se údajného rozporu Záměru s ústavně garantovaným právem na příznivé životní prostředí podle Čl. 35 Listiny a (rovněž s přihlédnutím k zásadě jednotnosti správního řízení) vypořádaly tyto námítky naprosto dostatečně v intencích kritérií předestřených výše v části IV.1 tohoto vyjádření;
- (xiv) vzhledem k tomu, že správní orgány postupem koherentním se Zákonem EIA vyloučily vliv Záměru na životní prostředí, tj. zákonně a procesně korektním způsobem naplnily cíl zjišťovacího řízení podle § 7 odst. 2 Zákona EIA, nemůže Žalobce úspěšně namítat, že Záměr porušuje ústavně garantované právo na příznivé životní prostředí podle Čl. 35 Listiny;

- (xv) rovněž závěr Úřadu ÚK, podle něhož lze možné negativní vlivy Záměru na ovzduší vyloučit, a probovaný Žalovaným v Napadeném rozhodnutí, je závěrem věcně zcela správným;
- (xvi) smyslem Záměru je zachování procesu přirozené obnovy území v Jádrové zóně (tj. obnova bez významných technických a rekultivačních zásahů); Záměr tedy povede k minimalizaci zásahů do tohoto přirozeného vývoje a konsekventně tak postrádá též potenciál významných negativních vlivů, jež by mohly působit na biodiverzitu a ekosystémy, jak zcela správně uzavřel Úřad ÚK v Rozhodnutí KÚÚK;
- (xvii) předmětem zjišťovacího řízení nebylo hodnocení vlivů Původního záměru 2016 ani posouzení toho, která z variant (tj. zda Záměr, či Původní záměr 2016) by byla „lepší“ řešením; Napadené rozhodnutí (ve spojení s Rozhodnutím KÚÚK) tak ob stojí jako přezkoumatelné, zákonné a věcně správné i ve světle Námitky č. 8, spočívající v tvrzeném nesprávném vyhodnocení odvolací námitky Žalobce týkající se porovnání Původního záměru 2016 se stávajícím Záměrem.

XIII. Návrh Osoby zúčastněné na řízení

160. S ohledem na vše výše uvedené Osoba zúčastněná na řízení v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. c) SŘS, případně ustanovením § 46 odst. 1 písm. d) SŘS, navrhuje, aby Krajský soud v Ústí nad Labem vydal usnesení, kterým rozhodne o **odmítnutí Žaloby**.
161. Pro případ, že by se Krajský soud v Ústí nad Labem neztotožnil s názorem Osoby zúčastněné na řízení, dle něhož jsou dány důvody pro odmítnutí Žaloby, Osoba zúčastněná na řízení v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 SŘS navrhuje, aby Krajský soud v Ústí nad Labem po provedeném řízení vydal rozsudek, kterým **Žalobu zamítne**.

S úctou

Severní energetická a.s.

zast. JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D., LL.M., advokátem